

3. No diálogo «Borrar os datos desta folla?», prema sobre o botón **Aceptar**.
- **Só algúns dos datos:**
 1. Seleccione co rato unha área na que se atopen os datos que desexa borrar.
 2. Prema sobre o botón **Borrar datos**.
 3. No diálogo «Borrar os datos no intervalo seleccionado?», prema sobre o botón **Aceptar**.

Para elixir unha opción siga estes pasos:

1. Prema sobre a cela: .
2. Prema sobre a frecha para ver la lista desplegable.
3. Desprácese pola lista e elixa unha opción.

Para anotar unha cantidade:

Prema sobre unha cela: , e escriba nela a cantidade.

Se non lle gusta o formato no que se mostra o valor (por exemplo 1,00E-01), prema sobre a cela e pulse ao tempo as teclas [Ctrl] e [M] para limpar o formato (verase 0,1).

Para poñer un valor en notación científica pode elixir unha destas opcións:

- Escriba o número en formato científico 0,0E-0 da folla de cálculo.
- Escriba o número en formato habitual 0,0·10⁻⁰.
- Seleccione o valor noutro documento, cópíeo ([Ctrl]+[C]) e péguo ([Ctrl]+[Alt]+[⇧]+[V]).

Exemplos de escritura en formato científico:

	Escriba:	Na cela aparecerá:
Folla de cálculo:	3E-9	<input type="text" value="3,00E-09"/>
Formato habitual:	3,00[⇧][3]10[⇧]^-[Esp][⌫][⇧]^9[←]	<input type="text" value="3,00·10⁻⁹"/>

(Despois do signo - pulse o espazador [Esp]. Pulse a tecla [⌫] para borrar o espazo).

Se ese número xa estaba nun documento, pode copiar e pegar seguindo estes pasos:

1. Selección: prema sobre o principio do número e arrastre o rato ata o final ou dobre clic
2. Cópíeo: menú Editar → Copiar ou [Ctrl]+[C]
3. Prema sobre a cela: .
4. Péguo: menú Editar → Pegado especial → Pegar texto sen formato ou [Ctrl]+[Alt]+[⇧]+[V]

● Como pegar o enunciado na folla de cálculo

Se o enunciado foi copiado da pestana de exemplos da mesma folla, só necesita pegalo, premendo ao tempo nas teclas [Ctrl] e [V]. Para pegar doutra orixe:

1. Prema dúas veces (dobre clic) sobre a cela situada baixo a etiqueta «Problema» da folla de cálculo. Selección:
 - Ou pulsando ao tempo as teclas [Ctrl], [⇧] e [Esp]
 - Ou ben, premendo sobre o menú: Editar → Seleccionar todo
2. Péguo, premendo ao tempo as teclas [Ctrl], [Alt], [⇧] e [V].

No caso que desaparecese o formato da cela onde vai o enunciado, copie calquera outro enunciado da folla de cálculo e péguo nela.

● Outros cálculos

En tódalas pestanas aparecen unhas celas baixo o epígrafe: OUTROS CÁLCULOS.

Nelas pódense escribir fórmulas para facer cálculos.

Para poñer unha fórmula nunha cela, hai que empezar escribindo «=» e logo poñer símbolos de operacións («+», «-» «*» ou «/») e premer sobre as celas coas que operar.

Por exemplo, para que a cela A3 faga a suma entre os números que hai nas celas A1 e B1:

1. **Prema sobre a cela** na que quere escribir a fórmula.
2. **Escriba o signo igual [=]** na cela. Isto lle indica a LibreOffice que escribe unha fórmula.
3. Agora pode seguir de calquera destas maneiras:
 - Prema sobre a cela A1. Pulse a tecla [+]. Prema sobre a cela B1.
 - Ou escriba a fórmula: $=A1+B1$
onde A1 e B1 son as coordenadas das celas que quere sumar.
4. **Pulse a tecla [←]** para completar a entrada.

A cela mostrará agora o resultado da fórmula.

Pode usar unha variedade de funcións matemáticas para as fórmulas, como SUM para sumar ou RAÍZC para calcular a raíz cadrada. Consulte a axuda de LibreOffice para obter unha lista completa das funcións dispoñibles.

Cando a cela que contén o dato está en formato científico, como $6,67 \cdot 10^{-11}$, ten que empregar a función AVALOR, para que o transforme nun número. Por exemplo, a fórmula para calcular a velocidade na órbita

$$v = \sqrt{\frac{G \cdot M}{r}}$$

, se os datos se atopan nas celas do cadro (e tendo en conta que r é a suma: $R + h$), sería:

$$= \text{RAÍZC}(\text{AVALOR}(\text{J8}) * \text{J2} / (\text{J3} + \text{J6}))$$

	H	I	I	K
2	Masa	$M =$	5,97E+24	kg
3	Raio	$R =$	6,37E+06	m
4				
5	Masa	$m =$		kg
6	Altura	$h =$	693000	m
7				
8	Constante da gravitación	$G =$	$6,67 \cdot 10^{-11}$	$\text{N} \cdot \text{m}^2 / \text{kg}^2$

A cela onde escribiu a fórmula, por exemplo H22, presentaría o resultado: 7508,53966 609 457. Para obter un aspecto máis lexible podería empregar a función NUMFORMA. Se noutra cela, por exemplo J22, escribe a función =NUMFORMA(H22) o que vería en J22 sería: $7,51 \cdot 10^3$.

Na pestana «Introd» ten máis información das funcións exclusivas que pode empregar. Para velas, faga clic en [funcións](#).

● Outros consellos

Faga unha copia de seguridade da folia de cálculo.

Nunca pegue ([Ctrl]+[V]) nunha cela de cor laranxa.

En vez diso, pegue sen formato:

menú Editar → Pegado especial → Pegar texto sen formato ou [Ctrl], [Alt] e [V].

Se xa o fixo, probe a desfacelo pulsando á vez as teclas [Ctrl] e [Z].

Se iso non vai, recupere desde a copia de seguridade ou descárguea de novo.

Se cambiou o aspecto dunha cela que era de cor branca e bordo azul probe a pulsar á vez as teclas [Ctrl] e [M].

Si iso non funciona, prema sobre outra cela que estea ben, e cópíela pulsando ao tempo as teclas [Ctrl] e [C]. Prema sobre a cela que cambiou de aspecto e pulse á vez as teclas [Ctrl], [Alt] e [V], e, en Preconfiguracións, prema sobre «Formatos só»

● Tipos de problemas

Na páxina [Índice](#), aparecen as ligazóns ás follas cos tipos de problemas que pode resolver.

Para ir a algún deles, manteña pulsada a tecla [Ctrl] mentres fai clic co rato no [Tema](#) que contén o tipo de problemas desexado, ou faga clic co rato na pestana inferior correspondente.

O nome da pestana de cada tipo de problemas está na columna de **Pestana** na páxina [Índice](#).

Pódense resolver exercicios dos seguintes temas:

Bloque	Tema	Pestana
Gravitación	Satélites	Satellites
	Masas puntuais	Campos
Electromagnetismo	Cargas puntuais	Campos
	Cálculo dunha carga a partir do campo e do potencial nun punto	Equil2QoM
	Equilibrio con 2 ou 3 cargas ou masas	Equil2QoM
	Péndulo en campo eléctrico	Pendolo_Elec
	Esferas concéntricas	Esferas
	Partícula cargada movéndose nun campo magnético uniforme	Lorentz
Vibracións e ondas	Campo e forza magnética entre condutores paralelos	Condutores
	Movemento harmónico simple	MHS
	Péndulo	Pendolo
Óptica xeométrica	Ondas	Ondas
	Espellos e lentes	Optica
Física moderna	Efecto fotoeléctrico	Fotoelectr
	Energía nuclear	EnerNuclear
	Desintegración radioactiva	Desintegr

● Exemplos

Na columna da dereita da páxina [Índice](#), aparecen as ligazóns ás follas que conteñen copias dos datos dos problemas dos tipos que pode resolver. Se quere consultalos, manteña pulsada a tecla [Ctrl] mentres fai clic co rato no [Tema](#) que contén o tipo de problemas desexado, ou faga clic co rato na pestana inferior co-

rrespondente. Note que as follas con exemplos comezan todas pola letra D, dende `D_Satelites` ata `D_Desintegr.`

◊ **Cálculo de coordenadas para figuras regulares**

Na pestana «Coords» pódense calcular as coordenadas de figuras regulares planas (triángulo equilátero, cadrado, pentágono o hexágono regular) e as do tetraedro ou do octaedro. Debe escribir o valor do lado, radio ou apotema para as figuras planas ou o da aresta ou do raio circunscrito nas outras.

Pódese xirar e/ou desprazar a figura ou situar algún dos vértices nun punto concreto.

En RESULTADOS, pódese cambiar o número por defecto (8) de cifras decimais por outro entre 1 e 12.

1. Calcula as coordenadas dun triángulo equilátero de 80 cm de lado coa base no eixe X e o vértice superior no eixe Y.

Borre os datos.

Figura:	Triángulo equilátero		
Lado			
Xirar:	Lonxitude:		cm
		° arredor do eixe:	Z
x (cm)	y (cm)	z (cm)	

Para ver o enunciado na mesma folla, seleccióneo na páxina de orixe e cópíeo ([Ctrl]+[C]).

Prema sobre a cela da folla de cálculo situada debaixo da etiqueta «Problema», e [pegue o enunciado](#).

En DATOS, [elixa](#) a opción «Triángulo equilátero», na cela situada á dereita de «Figura», elixa a opción «Lado», debaixo de «Figura», escriba o seu valor (80) na cela situada á dereita de «Lonxitude», e elixa a unidade (cm) na cela de cor laranxa situada a súa dereita.

Figura:	Triángulo equilátero		
Lado			
	Lonxitude:	80	cm

Este será o diagrama, que sitúa o centro do triángulo no punto (0, 0):

Para cumprir coa petición «coa base no eixe X e o vértice superior no eixe Y», o que se pode facer é:

- Desprazar o triángulo cara arriba ata que a base quede no eixe X:

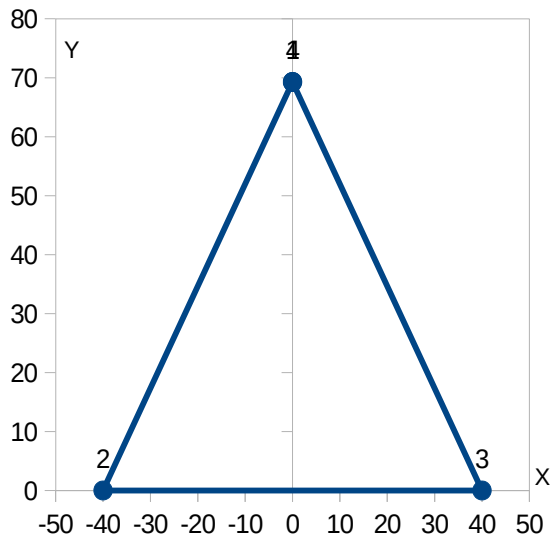
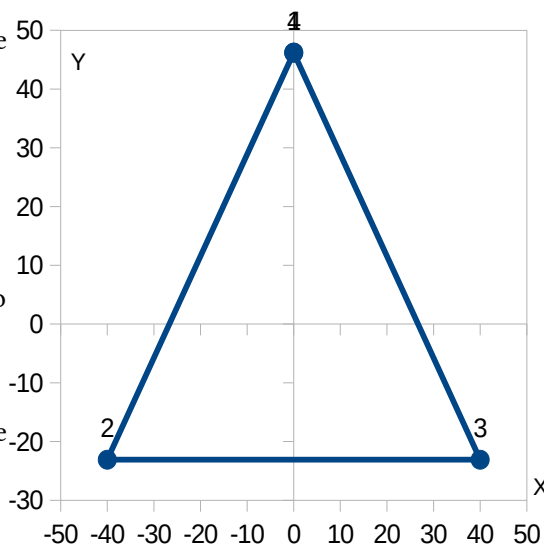
Desprazar:			
x (cm)	y (cm)	z (cm)	
	23,09401077		

(o número -23,09401077 aparece en RESULTADOS como a coordenada «y» dos puntos 2 e 3).

- Ou ben situar o punto 3 nas coordenadas (40, 0)

Situación 3 en:			
x (cm)	y (cm)	z (cm)	
40			

			Redondear a:	8
	Coordenadas			
Pto.	x (cm)	y (cm)	z (cm)	
1	0	69,28203230	0	
2	-40	0	0	
3	40	0	0	

Para empregar as coordenadas calculadas aquí na pestana «Campos» pode optar por un dos seguintes métodos:

- Seleccionar co rato as coordenadas calculadas na pestana «Coords» e copialas (pulsando ao tempo as teclas [Ctrl] e [C]), ir á pestana «Campo», premer sobre a cela situada debaixo de x na zona de «Coordenadas» e:
 - Pegalas pulsando ao tempo as teclas [Ctrl], [↵] e [V] e premendo sobre «Valores só».
 - Ou ben premer sobre o menú: **Editar** → **Pegado especial** → **Pegar só os números**.
- Ir á pestana «Campo», premer sobre a cela (I33) situada á dereita de «copie esta cela →», facendo clic nela e pulsando ao tempo as teclas [Ctrl] e [C], seleccionar co rato as celas debaixo das coordenadas x e y , e:
 - Premer sobre o menú: **Editar** → **Pegado especial** → **Pegar só a fórmula**.
 - Ou ben pegalas pulsando ao tempo as teclas [Ctrl], [↵] e [V], marcando «Fórmulas» na columna na cela situada debaixo de «Pegar» e premendo sobre «Aceptar».

◊ Satélites

Na pestana «Satelites» pódense resolver exercicios de gravitación de satélites. Pódese calcular:

- Raio ou altura, velocidade, período ou frecuencia, e enerxías cinética e potencial dun satélite en distintas unidades.
- Velocidade ou enerxía para alcanzar unha altura, poñelo en órbita ou mandalo ao infinito (velocidade de escape).
- Campo gravitacional, forza, gravidade relativa ou momento angular na órbita.
- Masa dun astro central a partir dos datos dun dos seus satélites.

En DATOS, escriba ou pegue ([Ctrl]+[Alt]+[↕]+[V]) os valores das magnitudes nas celas de cor branca correspondentes a elas, e [elixe](#) as unidades nas celas de cor laranxa situadas a súa dereita.

Debaixo de «Astro» pode elixir unha das opcións «Terra», «Lúa» ou «Sol» e aparecerán os valores da súa masa e o seu raio. Pode cambiar estes datos.

En RESULTADOS, pódese cambiar o número por defecto (3) de cifras significativas por outro entre 1 e 6.

1. O Sentinel-1 é un satélite artificial de órbita circular polar da Axencia Espacial Europea dentro do Programa Copérnico destinado á monitorización terrestre e dos océanos. Está situado a 693 km sobre a superficie terrestre.
 - a) Cantas voltas dá á Terra cada día?
 - b) Que velocidade houbo que proporcionarlle no lanzamento para poñelo en órbita?
 Datos: $G = 6,67 \times 10^{-11} \text{ N m}^2 \text{ kg}^{-2}$; $M(T) = 5,97 \times 10^{24} \text{ kg}$; $R(T) = 6,37 \cdot 10^6 \text{ m}$. (A.B.A.U. extr. 23)
Rta.: a) $f = 14,6 \text{ día}^{-1}$; b) $v = 8,29 \cdot 10^3 \text{ m/s}$.

[Borre os datos.](#)

Astro	Masa	$M =$	<input type="text"/>	kg
	Raio	$R =$	<input type="text"/>	
	Gravidade no chan	$g_0 =$	<input type="text"/>	m/s ²
Satélite	Masa	$m =$	<input type="text"/>	kg
			<input type="text"/>	
			<input type="text"/>	
			<input type="text"/>	

Para ver o enunciado na mesma folla, seleccióno na páxina de orixe e cópieo ([Ctrl]+[C]).

Prema sobre a cela da folla de cálculo situada debaixo da etiqueta «Problema», e [pegue o enunciado](#).

En DATOS, escriba ou pegue ([Ctrl]+[Alt]+[↕]+[V]) os valores das magnitudes nas celas de cor branca correspondentes a elas, e [elixe](#) as unidades nas celas de cor laranxa situadas a súa dereita.

Debaixo de «Astro» pode elixir a opción «Terra», e aparecerán os valores da súa masa e o seu raio.

Pode cambiar estes datos, ben copiando ([Ctrl]+[C]) no enunciado e pegando ([Ctrl]+[Alt]+[↕]+[V]) ou escribindo, en formato científico «folla de cálculo» ou no habitual:

- O valor, en kg, da masa ($5,97\text{E}24$ ou $5,97 \cdot 10^{24}$) na cela situada á dereita de « $M =$ ».
- O valor do raio ($6,37\text{E}6$ ou $6,37 \cdot 10^6$) na cela situada á dereita de « $R =$ ».

Debaixo de «Masa», elixa a opción «Altura», escriba o seu valor (693) na cela situada á dereita de « $h =$ », e elixa a unidade (km) na cela de cor laranxa situada a súa dereita.

Elixa o outro valor ($6,67 \cdot 10^{-11}$) para a constante da gravitación na cela situada á dereita de « $G =$ ».

Astro	Masa	$M =$	5,97E+24	kg
Terra	Raio	$R =$	6,37E+06	m
			<input type="text"/>	
Satélite	Masa	$m =$	<input type="text"/>	kg
	Altura	$h =$	693	km
			<input type="text"/>	
Constante da gravitación		$G =$	6,67·10 ⁻¹¹	N·m ² /kg ²

Se copiou e pegou os valores da masa e o raio, dende o enunciado tal como están escritos, debería ver $5,97 \times 10^{24}$ en vez de $5,97\text{E}+24$ e $6,37 \cdot 10^6$ en vez de $6,37\text{E}+06$.

En RESULTADOS, pódese cambiar o número por defecto (3) de cifras significativas por outro entre 1 e 6.

- a) Elixa a opción «Frecuencia» debaixo de «Cifras significativas» e a opción «día⁻¹» para as unidades.

b) Elixas as opcións «Velocidade» e «poñelo en órbita», na liña onde se le «no chan para».

	Raio	km	Velocidade	m/s	Frecuencia	
Órbita	$r =$	7060		7510		14,6 día ⁻¹
Energía		cinética		potencial		mecánica J
na órbita		$2,82 \cdot 10^7$ J/kg		$-5,64 \cdot 10^7$ J/kg		$-2,82 \cdot 10^7$ J/kg
			Terra	$g_0 =$		$9,82$ m/s ²
Velocidade	no chan para	poñelo en órbita		$v(\dot{\theta}) =$		$8,29 \cdot 10^3$ m/s

As unidades de enerxía son J/kg porque non se escribiu o dato da masa do satélite. A enerxía potencial é, en realidade, o potencial a esa altura.

2. Un satélite artificial ten unha masa de 200 kg e unha velocidade constante de 7,00 km·s⁻¹.

a) Calcula a altura á que orbita.

b) Se nese momento se lle fornece unha enerxía igual á enerxía cinética que xa ten, calcula a que distancia da Terra podería chegar.

Datos: $g = 9,81$ m·s⁻²; $R(T) = 6,37 \cdot 10^6$ m.

(A.B.A.U. extr. 22)

Rta.: a) $h = 1750$ km; b) $r = \infty$.

Borre os datos. Copie ([Ctrl]+[C]) o enunciado e pégueo na cela situada debaixo de «Problema».

En DATOS, escriba ou pegue ([Ctrl]+[Alt]+[↕]+[V]) os valores das magnitudes nas celas de cor branca correspondentes a elas, e elixas as unidades nas celas de cor laranxa situadas a súa dereita.

Para o raio da Terra, copie ([Ctrl]+[C]) o valor no enunciado e pégueo ([Ctrl]+[Alt]+[↕]+[V]) ou escribalo, en formato científico «folla de cálculo» ($6,37E6$) ou no habitual ($6,37 \cdot 10^6$), na cela situada á dereita de «R =».

Elixas a opción «Velocidade», na 2.ª cela situada debaixo de «Masa», escriba o seu valor (7) e elixas a unidade (km/s) na cela de cor laranxa situada a súa dereita.

Astro	Masa	$M =$		kg
	Raio	$R =$	6,37E+06	m
	Gravidade no chan	$g_0 =$	9,81	m/s ²
Satélite	Masa	$m =$	200	kg
	Velocidade	$v =$	7	km/s

En RESULTADOS, pódese cambiar o número por defecto (3) de cifras significativas por outro entre 1 e 6.

a) Elixas a opción «Altura», en lugar de «Raio».

	Altura	km
Órbita	$h =$	1750

b) Esta folla non calcula esta cuestión, pero dá pistas para resolvela. Comprobe que a enerxía cinética é oposta á enerxía total.

Energía	cinética	potencial	mecánica J
na órbita	$4,90 \cdot 10^9$ J	$-9,80 \cdot 10^9$ J	$-4,90 \cdot 10^9$ J

Neste caso, unha enerxía cinética sumada a súa enerxía mecánica dá como resultado 0. Pero 0 é a enerxía potencial do infinito, porque se toma o infinito como orixe de enerxía potencial. O satélite deberá chegar ao infinito.

3. O período de Xúpiter na súa órbita arredor do Sol é aproximadamente 12 veces maior que o da Terra na súa correspondente órbita. Considerando circulares as órbitas dos dous planetas, determine:

a) A relación entre os raios das devanditas órbitas.

b) A relación entre as aceleracións dos dous planetas nas súas respectivas órbitas.

(A.B.A.U. ord. 22)

Rta.: a) $r_2 / r_1 = 5,2$; b) $a_2 / a_1 = 0,036$.

Borre os datos. Copie ([Ctrl]+[C]) o enunciado e pégueo na cela situada debaixo de «Problema».

Escriba na cela de cor laranxa situada á dereita de «Astro» a palabra Xúpiter. Recibirá un aviso: «Sen datos» (A pestana só ten os datos da Terra, a Lúa e o Sol). Pulse o botón **Aceptar**.

Na cela contigua de cor laranxa, elixa «Terra».

Na última cela da columna encabezada pola etiqueta «Relación», escriba 12. Na primeira cela da esquerda desta fila, elixa a opción «Período».

				Relación
Astro	Xúpiter	Terra	Astro 2	A_1 / A_2
Masa $M =$				
Raio $R =$				
Gravidade no chan $g_0 =$				
Satélite Masa $m =$		1 kg		
Período $T =$				12

En RESULTADOS, elixa na cela de cor laranxa, situada á dereita de «Relación entre», a opción «raios».

Relación entre	raios	$r_1 / r_2 =$	5,24
----------------	-------	---------------	------

Para o apartado b), substitúa «raios» por «aceleracións»:

Relación entre	aceleracións	$a_1 / a_2 =$	0,0364
----------------	--------------	---------------	--------

4. A masa do planeta Marte é 0,107 veces a masa da Terra e o seu raio é 0,533 veces o raio da Terra. Calcule:

a) O tempo que tarda un obxecto en chegar á superficie de Marte se se deixa caer desde unha altura de 50 m.

b) A velocidade de escape dese obxecto desde a superficie do planeta.

Datos: $g = 9,81 \text{ m}\cdot\text{s}^{-2}$; $R(T) = 6,37 \times 10^6 \text{ m}$.

(A.B.A.U. ord. 21)

Rta.: a) $t = 5,21 \text{ s}$; b) $v = 5,01 \cdot 10^3 \text{ m/s}$.

Borre os datos. Copie ([Ctrl]+[C]) o enunciado e **pégueo** na cela situada debaixo de «Problema».

Calcule primeiro a masa da Terra.

En DATOS, escriba ou pegue ([Ctrl]+[Alt]+[↕]+[V]) os valores das magnitudes nas celas de cor branca correspondentes a elas, e **elixa** as unidades nas celas de cor laranxa situadas a súa dereita.

Para o raio da Terra, copie ([Ctrl]+[C]) o valor no enunciado e **pégueo** ([Ctrl]+[Alt]+[↕]+[V]) ou escriba, en formato científico «folla de cálculo» ($6,37E6$) ou no habitual ($6,37 \cdot 10^6$), na cela situada á dereita de «R =».

Astro	Masa	$M =$		kg
	Raio	$R =$	6,37E6	m
	Gravidade no chan	$g_0 =$	9,81	m/s ²

Busque en RESULTADOS o valor da masa da Terra e anóteo:

Terra	$M =$	$5,96 \cdot 10^{24} \text{ kg}$
-------	-------	---------------------------------

Para calcular a gravidade no chan de Marte e a velocidade de escape faga o seguinte:

Escriba en DATOS:

$=0,107 \cdot \text{AVALOR}("5,96 \cdot 10^{24}")$ ou $=0,107 \cdot 5,96E24$ na cela situada á dereita de « $M =$ »

$=0,533 \cdot \text{AVALOR}("6,37 \cdot 10^6")$ ou $=0,533 \cdot 6,37E6$ na cela situada á dereita de « $R =$ ».

Debería ver:

Astro	Masa	$M =$	6,38E+23	kg
	Radio	$R =$	3 395 210	m

Anote o valor de g_0 que aparece en RESULTADOS:

Astro	$g_0 =$	3,69 m/s ²
-------	---------	-----------------------

Esta folla non calcula o tempo que tarda en chegar ao chan. Debe facerse coa ecuación do MRUA,

$s = v_0 t + \frac{1}{2} a t^2$. Despexando o tempo, queda: $t = \sqrt{(2 s / a)}$.

En OUTROS CÁLCULOS, escriba na cela situada á dereita de «Fórmula»:

=RAÍZC(2*50/AVALOR(L16)) ou =RAÍZC(2*50/3,69)

Debería ver en OUTROS CÁLCULOS un número semellante a 5,21:

Fórmula:

b) En RESULTADOS elixa as opcións «Velocidade» e «alcanzar o infinito» aos dous lados de «no chan para».

Velocidade no chan para alcanzar o infinito $v(\text{esc.}) = 5,01 \cdot 10^3 \text{ m/s}$

Pode ver máis exemplos na pestana «D_Satelites».

Pode empregar a folia de cálculo [Satélites \(gal\)](#), coa axuda de [Satélites PAU \(gal\)](#) ou [Satélites ABAU \(gal\)](#), para poder ver máis problemas resoltos deste tema.

◊ **Masas ou cargas puntuais: Masas**

Na pestana «Campos» pódense resolver exercicios de sistemas de masas ou cargas puntuais. Para os exercicios de masas puntuais ten que [elixir](#) a opción «Masa» na cela de cor laranxa situada debaixo de «Constante».

Pódense situar ata seis masas fixas e unha masa móbil en un de dous puntos nos que pode calcular:

- A intensidade de campo ou a forza gravitacional sobre unha masa móbil, e o potencial ou a enerxía potencial gravitacional.
- O traballo para mover a masa entre dous puntos ou a enerxía cinética ou a velocidade coa que chega a un dos puntos.
- A enerxía potencial gravitacional da disposición das masas fixas.
- Un esquema do vector intensidade de campo gravitacional en calquera dos puntos da masa móbil.

En RESULTADOS, pódese cambiar o número por defecto (3) de cifras significativas por outro entre 1 e 6.

1. Dúas masas de 150 kg están situadas en A(0, 0) e B(12, 0) metros. Calcula:
 - a) O vector campo e o potencial gravitacional en C(6, 0) e D(6, 8).
 - b) Se unha masa de 2 kg posúe no punto D unha velocidade de $-1 \cdot 10^{-4} \hat{j} \text{ m}\cdot\text{s}^{-1}$, calcula a súa velocidade no punto C.

(P.A.U. xuño 14)

Rta.: a) $g_c = 0$; $g_a = -1,6 \times 10^{-10} \text{ j m/s}^2$; $V_c = -3,34 \times 10^{-9} \text{ J/kg}$; $V_a = -2,00 \times 10^{-9} \text{ J/kg}$; b) $v = -1,13 \times 10^{-4} \text{ j m/s}$.

[Borre os datos.](#)

Constante	$K =$	<input type="text" value="8,9875500·10⁹"/>	$\text{N}\cdot\text{m}^2\cdot\text{C}^{-2}$	$\epsilon' =$	<input type="text" value="1"/>
Carga	Coordenadas				<input type="text" value="m"/>
μC	Pto.	x (m)	y (m)	z (m)	
	1	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	
	2	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	
	3	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	
	4	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	
	5	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	
	6	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	
móbil	A	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>
	B	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>
Punto de partida:	S	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>
Punto de chegada:	T	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>
Velocidade inicial	$v_0 =$	<input type="text"/>	m/s	m =	<input type="text"/>
					<input type="text" value="kg"/>
					↑ Masa

Para ver o enunciado na mesma folla, seleccióneo na páxina de orixe e cópíeo ([Ctrl]+[C]).
 Prema sobre a cela da folla de cálculo situada debaixo da etiqueta «Problema», e [pegue o enunciado](#).
 En DATOS, na cela situada debaixo de «Constante», [elixe](#) a opción «Masa».
 Na cela de cor laranxa situada á dereita de «G =» pode elixir o outro valor ($6,67 \cdot 10^{-11}$).
 Na cela de cor laranxa situada á dereita de «Coordenadas», elixa as unidades (m).
 Na cela de cor laranxa situada debaixo de «Masa» elixa a unidade (kg).
 Nas celas situadas debaixo de «kg», escriba os valores das masas (150), e, nas celas situadas a súa dereita, os valores correspondentes das coordenadas «x» e «y».
 Na cela de cor laranxa situada á dereita de «móbil», elixa a opción «C», e na cela de abaixo, elixa a opción «D».
 Na cela de cor laranxa situada á dereita de «Punto de partida:», elixa a opción «D», para indicar que a masa móbil sae do punto A. Para «Punto de chegada:» elixa a opción «C».
 Escriba o valor da masa móbil (2), na cela situada á dereita da etiqueta «móbil», e os valores correspondentes das coordenadas «x» e «y» para os puntos C e D. (Cando escriba 6, aparecerá $6,67 \cdot 10^{-11}$. Pulse a tecla [Supr] para que quede só o 6).

Na cela (I15) situada á dereita de «Velocidade inicial $v_0 =$ » escriba $-1E-4$, ou copie o dato no enunciado do problema (seleccione -10^{-4} e prema ao tempo as teclas [Ctrl] e [C]) e pégueno nesa cela (clic na cela I15 e prema ao tempo as teclas [Ctrl], [Alt], [↕] e [V]).

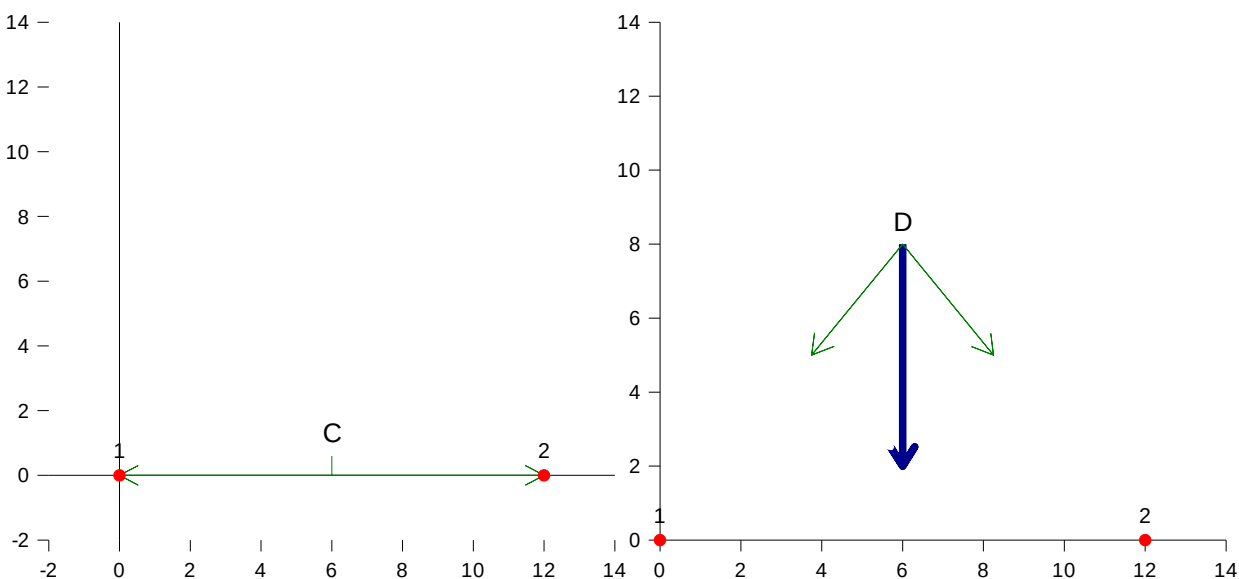
Constante		$G =$	$6,67 \cdot 10^{-11}$	$N \cdot m^2 \cdot kg^{-2}$	1
Masa		Coordenadas			m
kg		Pto.	x (m)	y (m)	z (m)
	150	1	0	0	
	150	2	12	0	
		3			
		4			
		5			
		6			
móbil	2	C	6	0	C
		D	6	8	D
	Punto de partida:	D			D
	Punto de chegada:	C			C
	Velocidade inicial	$v_0 =$	$-1 \cdot 10^{-4}$	m/s	kg

En RESULTADOS, pódese cambiar o número por defecto (3) de cifras significativas por outro entre 1 e 6. Elix a opción «Campo» na cela de cor laranxa situada á esquerda de «resultante», e a opción «Potencial» na cela de cor laranxa situada máis abaixo.

Campo resultante		Cifras significativas:		3
	g	g_x	g_y	
C	0 N/kg	0	0	N/kg
D	$1,60 \cdot 10^{-10}$ N/kg	0	$-1,60 \cdot 10^{-10}$	N/kg
Potencial		Velocidade final:		$1,13 \cdot 10^{-4}$ m/s
C	$-3,34 \cdot 10^{-9}$ J/kg			
D	0 J/kg			

GRÁFICAS

Os vectores campo gravitacional poden verse na zona de GRÁFICAS, elixindo a opción «C» no primeiro caso e a opción «D» no segundo. Os vectores campo, creados por cada unha das masas situadas nos puntos vermellos 1 e 2, aparecen en cor verde. No punto D pode verse ademais o vector campo resultante, en cor azul máis grosso. O campo resultante no punto C é nulo e non aparece na gráfica.

◊ **Masas ou cargas puntuais: Cargas**

Na pestana «Campos» pódense resolver exercicios de sistemas de masas ou cargas puntuais. Para os exercicios de cargas puntuais ten que [elixir](#) a opción «Carga» na cela de cor laranxa situada debaixo de «Constante».

Pódense situar ata seis cargas fixas e unha carga móbil en un de dous puntos nos que se pode calcular:

- A intensidade de campo eléctrico ou a forza electrostática sobre a carga móbil, e o potenciais eléctrico ou a enerxía potencial eléctrica.
- O traballo para mover a carga entre dous puntos ou a enerxía cinética ou a velocidade coa que chega a un dos puntos.
- A enerxía potencial eléctrica da disposición das cargas fixas.
- A posición e o valor dunha carga que equilibraría a disposición das cargas fixas, se fose o caso.
- Un esquema do vector intensidade de campo eléctrico en calquera dos puntos da carga móbil.

En RESULTADOS, pódese cambiar o número por defecto (3) de cifras significativas por outro entre 1 e 6.

1. Dúas cargas eléctricas positivas de 3 nC cada unha están fixas nas posicións (2, 0) e (-2, 0) e unha carga negativa de -6 nC está fixa na posición (0,-1).

- Calcule o vector campo eléctrico no punto (0, 1).
- Colócase outra carga positiva de 1 μC no punto (0,1), inicialmente en repouso e de xeito que é libre de moverse. Razoe se chegará ata a orixe de coordenadas e, en caso afirmativo, calcule a enerxía cinética que terá nese punto. As posicións están en metros.

Datos: $K = 9 \cdot 10^9 \text{ N} \cdot \text{m}^2 \cdot \text{C}^{-2}$.

(A.B.A.U. ord. 21)

Rta.: a) $E = -8,67 \text{ j N/C}$; b) $E_c = 2,41 \cdot 10^{-5} \text{ J}$.

[Borre os datos.](#)

Constante	$K =$	<input type="text" value="8,9875500·10⁹"/>	$\text{N} \cdot \text{m}^2 \cdot \text{C}^{-2}$	$\epsilon' =$	<input type="text" value="1"/>
Carga	Coordenadas				<input type="text" value="m"/>
μC	Pto.	x (m)	y (m)	z (m)	
	1				
	2				
	3				
	4				
	5				
	6				
móbil	A				<input type="text"/>
	B				<input type="text"/>
Punto de partida:	S				<input type="text"/>
Punto de chegada:	T				<input type="text"/>
Velocidade inicial	$v_0 =$	<input type="text"/>	m/s	m =	<input type="text"/>
					<input type="text" value="kg"/>
					↑ Masa

Para ver o enunciado na mesma folla, seleccióneo na páxina de orixe e cópieo ([Ctrl]+[C]).

Prema sobre a cela da folla de cálculo situada debaixo da etiqueta «Problema», e [pegue o enunciado](#).

En DATOS, na cela situada debaixo de «Constante», [elixir](#) a opción «Carga».

Na cela de cor laranxa situada á dereita de «K =» elixa o outro valor ($9,0 \cdot 10^9$).

Na cela de cor laranxa situada á dereita de «Coordenadas», elixa as unidades (m).

Na cela de cor laranxa situada debaixo de «Carga», elixa a unidade (nC).

Nas celas situadas debaixo de «nC», escriba os valores das cargas (3, 3, e -6), e, a súa dereita, os valores correspondentes das súas coordenadas «x» e «y».

Na cela situada á dereita da etiqueta «móbil», escriba o valor da carga móbil (1000), nas mesmas unidades que o resto das cargas!, e, á súa dereita, os valores das coordenadas (0 e 1).

Na cela de cor laranxa situada á dereita da etiqueta «Punto de partida:», elixa a opción «A», para indicar que a carga móbil sae do punto A.

Para o punto de chegada, pode deixar o nome do punto como se lle propón (T) ou cambiálo, pero debe escribir os valores das coordenadas (0 e 0).

Constante	$K =$	<input type="text" value="9,0·10⁹"/>	$N·m^2·C^{-2}$	$\epsilon' =$	<input type="text" value="1"/>
Carga	Coordenadas				
<input type="text" value="nC"/>	Pto.	x (m)	y (m)	z (m)	<input type="text" value="m"/>
<input type="text" value="3"/>	1	<input type="text" value="2"/>	<input type="text" value="0"/>		
<input type="text" value="3"/>	2	<input type="text" value="-2"/>	<input type="text" value="0"/>		
<input type="text" value="-6"/>	3	<input type="text" value="0"/>	<input type="text" value="-1"/>		
	4				
	5				
	6				
móbil	<input type="text" value="1000"/>	A	<input type="text" value="0"/>	<input type="text" value="1"/>	<input type="text" value="kg"/>
		B			
Punto de partida:	A				<input type="text" value="A"/>
Punto de chegada:	T	<input type="text" value="0"/>	<input type="text" value="0"/>		
Velocidade inicial	$v_0 =$	<input type="text" value="m/s"/>	$m =$	<input type="text" value="kg"/>	

↑ Masa

En RESULTADOS, pódese cambiar o número por defecto (3) de cifras significativas por outro entre 1 e 6. Elix a opción «Campo» na cela de cor laranxa situada á esquerda de «resultante», e a opción «Potencial» na cela de cor laranxa situada máis abaixo.

	<input type="text" value="Campo"/>	resultante	Cifras significativas: <input type="text" value="3"/>	
		E	E_x	E_y
A		8,67 N/C	0	-8,67
T				
	<input type="text" value="Potencial"/>			
A		-2,85 V		
T				
		Traballo do campo desde A ata T:	<input type="text" value="2,41·10<sup>-5"/> J"/>	
		Energía potencial das cargas fixas:	<input type="text" value="-1,25·10<sup>-7"/> J"/>	

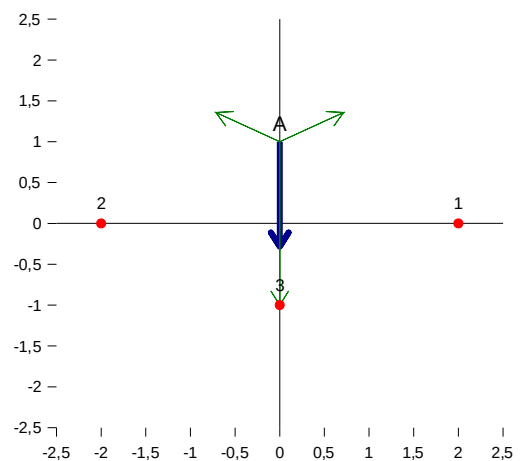
En GRÁFICAS aparece un diagrama cos vectores campo eléctrico, en cor verde, creados por cada unha das cargas situadas nos puntos vermellos 1, 2 e 3, e o vector campo resultante no punto A, en cor azul máis grosso.

Á vista da dirección e sentido do campo eléctrico e, tendo en conta que a carga móbil é positiva, parece lóxico pensar que pasará pola orixe de coordenadas. Deducindo que en tódolos puntos da parte positiva do eixe Y, a dirección e sentido do vector campo non varían, pódese asegurar que a carga pasará pola orixe.

Posto que cando a carga se despraza desde A ata a orixe, o traballo da forza do campo é positivo, a carga adquire unha enerxía cinética igual a ese traballo:

$$\Delta E_c = W = 2,41 \cdot 10^{-5} \text{ J}$$

Se partiu do repouso, esa será a enerxía cinética que terá.

2. Tres cargas de $-2, 1$ e $1 \mu\text{C}$ están situadas nos vértices dun triángulo equilátero e distan 1 m do centro do mesmo.
- Calcula o traballo necesario para levar outra carga de $1 \mu\text{C}$ desde o infinito ao centro do triángulo.
 - Que forza sufrirá a carga unha vez que estea situada no centro do triángulo?
 - Razoa se nalgún punto dos lados do triángulo pode existir un campo electrostático nulo.
- Dato: $K = 9 \cdot 10^9 \text{ N} \cdot \text{m}^2 \cdot \text{C}^{-2}$ (P.A.U. xuño 16)
- Rta.:** a) $W = 0$; b) $F = 0,0270$ cara á carga negativa.

Borre os datos. Copie ([Ctrl]+[C]) o enunciado e **pégueo** na cela situada debaixo de «Problema». Pódense calcular as coordenadas na pestana «Coords» atendendo ás instrucións seguintes: Prema sobre a pestana «Coords» e **elixa** a opción «Triángulo equilátero» e «Raio», escriba o valor do raio (1) e elixa á unidade (m) na cela de cor laranxa situada a súa dereita.

Figura: **Triángulo equilátero**

Raio: m

Lonxitude: m

Se en RESULTADOS mantén «Redondear a 8 cifras decimais», verá:

				Redondear a: <input type="text" value="8"/>
				cifras decimais
Pto.	x (m)	y (m)	z (m)	
1	0	1	0	
2	-0,86602540	-0,5	0	
3	0,86602540	-0,5	0	

Volva á pestana «Campos» e copie a cela situada á dereita de «copie esta cela →», facendo clic nela e pulsando ao tempo as teclas [Ctrl] e [C]. Seleccione co rato as celas debaixo das coordenadas «x» e «y» para os tres puntos. Elixo no menú: **Editar → Pegado especial → Pegar só a fórmula.** Escriba os valores das cargas fixas ($-2, 1, \text{ e } 1$) nas celas situadas debaixo de « μC ». Escriba o valor da carga móbil (1) na cela situada á dereita de etiqueta «móbil». Escriba, nas celas a súa dereita, os valores das coordenadas da carga móbil, que son as do centro do triángulo (0 e 0). Elixo a opción «∞» na cela de cor laranxa á dereita de «Punto de partida:», e a opción «A» na cela de cor laranxa á dereita de «Punto de chegada:»

Constante		$K =$ <input text"="" type="text" value="1"/>		
Carga	Coordenadas			
μC	Pto.	x (m)	y (m)	z (m)
-2	1	<input type="text" value="0"/>	<input type="text" value="1"/>	<input type="text"/>
1	2	<input type="text" value="-0,86602540"/>	<input type="text" value="-0,5"/>	<input type="text"/>
1	3	<input type="text" value="0,86602540"/>	<input type="text" value="-0,5"/>	<input type="text"/>
	4	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>
	5	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>
	6	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>
móbil	A	<input type="text" value="0"/>	<input type="text" value="0"/>	<input type="text"/>
	B	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>
Punto de partida:	∞	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text" value="∞"/>
Punto de chegada:	A	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text" value="A"/>

En RESULTADOS, pódese cambiar o número por defecto (3) de cifras significativas por outro entre 1 e 6. Elixo a opción «Forza»:

Forza resultante		Cifras significativas: <input type="text" value="3"/>		
	$ F $	F_x	F_y	F_z
A	0,0270 N	0	0,0270	0 N

3. Unha carga q de 2 mC está fixa no punto A (0, 0), que é o centro dun triángulo equilátero de lado $3\sqrt{3}$ m. Tres cargas iguais Q están nos vértices e a distancia de cada carga Q ao punto A é 3 m. O conxunto está en equilibrio electrostático. Calcula:

- a) O valor de Q .
- b) A enerxía potencial de cada carga Q .
- c) A enerxía posta en xogo para que o triángulo rote 45° arredor dun eixe que pasa por A e é perpendicular ao plano do papel.

Dato: $K = 9 \times 10^9 \text{ N}\cdot\text{m}^2\cdot\text{C}^{-2}$

(P.A.U. xuño 11)

Rta.: a) $Q = -3,46 \text{ mC}$; b) $E_p = 2,08 \times 10^4 \text{ J}$; c) $\Delta E = 0$.

a) O problema non se resolve directamente. Pódese calcular o valor dunha carga central que equilibraría tres cargas de 1 mC nos vértices.

Borre os datos. Copie ([Ctrl]+[C]) o enunciado e **pégueo** na cela situada debaixo de «Problema».

Pódense calcular as coordenadas na pestana «Coords» atendendo ás instrucións seguintes:

Prema sobre a pestana «Coords» e **elixa** as opcións «Triángulo equilátero» e «Lado», escriba

$=3*\text{RAÍZC}(3)$ na cela situada á dereita de «Lonxitude» e elixa á unidade (m) na cela de cor laranxa situada a súa dereita.

Figura:	Triángulo equilátero
Lado	
Lonxitude:	5,1961524227 m

Se en RESULTADOS mantén «Redondear a 8 cifras decimais», verá:

Pto.	x (cm)	y (cm)
1	0	3
2	-2,59807621	-1,5
3	2,59807621	-1,5

Volva a pestana «Campos» e copie a cela situada á dereita de «copie esta cela →», facendo clic nela e pulsando ao tempo as teclas [Ctrl] e [C]. Seleccione co rato as celas debaixo das coordenadas «x» e «y» para os tres puntos. Elixo no menú: **Editar** → **Pegado especial** → **Pegar só a fórmula**.

Escriba «1» para cada un dos valores das cargas fixas, nas celas situadas debaixo de «mC».

Carga	Coordenadas		
mC	Pto.	x (m)	y (m)
1	1	0	3
1	2	-2,59807621	-1,5
1	3	2,59807621	-1,5

En RESULTADOS, escriba 6 na cela situada á dereita de «Cifras significativas», para ter maior precisión.

Campo resultante	Cifras significativas:	6
------------------	------------------------	---

Busque o valor da carga que equilibra as cargas fixas.

Carga que equilibra as cargas fixas:	-0,577350 mC
--------------------------------------	--------------

A carga no centro que equilibra tres cargas de 1 mC, situadas nos vértices, vale $q = -0,57735 \text{ mC}$.

Este equilibrio manterase se se multiplican tódalas cargas polo mesmo número. Para que a carga no centro sexa de 2 mC, haberá que multiplicar o seu valor actual (-0,57735) polo factor $2/(-0,57735)$.

Este será o factor polo que habería que multiplicar as cargas nos vértices, que son de 1 mC.

Polo tanto, as cargas nos vértices que equilibrarían unha carga de 2 mC do centro valerían:

$$Q = 2/(-0,57735) = -2/0,57735 \text{ mC}.$$

En DATOS, escriba a fórmula: $=-2/0,57735$ en vez do valor da carga, na cela situada debaixo de «mC».

mC	Pto.	x (m)	y (m)
$=-2/0,57735$	1	0	3

Pode copiar esta cela (G5) nas dúas de abaixo ou escribir en cada unha delas =, facer clic nesta cela (G5) e pulsar a tecla [=].

En RESULTADOS verá agora:

Carga que equilibra as cargas fixas:	2,00000 mC
--------------------------------------	------------

b) Para este apartado, escriba 2, no valor da carga do punto 4, e 0, nas coordenadas x e y.

Escriba o valor da carga 1 (ou 2 ou 3) na cela situada á dereita de «móbil», e o valor das súas coordenadas nas celas da dereita.

	Carga	Coordenadas		
	mC	Pto.	x (m)	y (m)
móbil	-3,464103	1	0	3
	-3,464103	2	-2,59807 621	-1,5
	-3,464103	3	2,59807 621	-1,5
	2	4	0	0
		5		
		6		
	-3,464103	A	0	3

En RESULTADOS, elixa a opción «E. potencial»:

E. potencial
A 2,07846·10 ⁴ J

c) En RESULTADOS, fíxese no valor da «Energía potencial das cargas fixas:». Vale 0 J. Vaia agora á pestana «Coords.» e faga xirar o triángulo 45° arredor do eixe Z.

Xirar: ° arredor do eixe:

As coordenadas cambiaron. Volva a pestana «Campo», comprrobe que as coordenadas son as novas, e comprrobe que a enerxía é a mesma: 0 J.

◊ Equilibrio 2 o 3 cargas ou masas

Na pestana «Equil2MoQ» pódense resolver exercicios para calcular:

- As coordenadas dun punto, situado entre dúas masas ou cargas eléctricas, nos que o campo ou o potencial é nulo.
- O valor da carga ou masa que, situada nun punto, neutraliza o potencial ou o campo producido por unha ou dúas cargas ou masas noutro punto determinado,
- O valor da carga ou masa que crea un campo, e a distancia á que se atopa o punto dela, dados os valores do potencial e do campo nese punto,

En RESULTADOS, pódese cambiar o número por defecto (3) de cifras significativas por outro entre 1 e 6.

1. Unha nave sitúa un obxecto de 20 kg de masa entre a Terra e o Sol nun punto onde a forza gravitacional neta sobre o obxecto é nula. Calcula nese punto:

a) A distancia do obxecto ao centro da Terra.

b) A aceleración da Terra debida á forza que o obxecto exerce sobre ela.

DATOS: $G = 6,67 \times 10^{-11} \text{ N} \cdot \text{m}^2 \cdot \text{kg}^{-2}$; $M(T) = 5,98 \times 10^{24} \text{ kg}$; $M(S) = 2,00 \times 10^{30} \text{ kg}$;

distancia Terra-Sol = $1,50 \times 10^{11} \text{ m}$.

(A.B.A.U. ord. 24)

Rta.: a) $r = 2,59 \cdot 10^8 \text{ m}$; b) $a = 1,99 \cdot 10^{-26} \text{ m/s}^2$.

[Borre os datos.](#)

Constante		$K =$	<input type="text" value="9,00·10⁹ N·m²·C⁻²"/>	$\epsilon' =$	<input type="text" value="1"/>
Carga	C		x	y	
<input type="text"/>	M	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text" value="m"/>
<input type="text"/>	N	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	
Equilibrio en	A	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	
Q móbil	Punto	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	
<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	
		Potencial (V)	<input type="text"/>	Campo (N/C)	<input type="text" value="u"/>
No punto	<input type="text" value="A"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text" value="i"/>

Para ver o enunciado na mesma folla, seleccióneo na páxina de orixe e cópíeo ([Ctrl]+[C]).

Prema sobre a cela da folla de cálculo situada debaixo da etiqueta «Problema», e [pegue o enunciado](#).

En DATOS, na cela situada debaixo de «Constante», [elixe](#) a opción «Masa».

Pode elixir na cela contigua a opción «kg», pero non é necesario, por ser a opción por defecto.

Na cela (F5) situada debaixo de «Masa» escriba 5,98E24, ou copie o dato no enunciado do problema (seleccione $5,98 \times 10^{24}$ e pulse á vez as teclas [Ctrl] e [C]) e pégueno nesa cela (clic na cela F5 e pulse á vez as teclas [Ctrl], [Alt], [↵] e [V]).

Siga o mesmo procedemento para pór a masa do Sol na cela de abaixo (F6).

Nas celas de cor branca situadas á dereita de «M», escriba os valores das coordenadas «x» e «y» (0 e 0). Á súa dereita, pode elixir as unidades (m), aínda que non é necesario, por ser a opción por defecto.

Na cela (I6) de cor branca, situada á dereita de «N», escriba 1,5E11, ou copie o dato no enunciado do problema (seleccione $1,50 \times 10^{11}$ e pulse á vez as teclas [Ctrl] e [C]) e pégueno nesa cela (clic na cela I6 e pulse á vez as teclas [Ctrl], [Alt], [↵] e [V]).

Na cela situada debaixo de «M móbil» escriba o valor (20) da masa situada no punto de equilibrio.

Na última cela (K11) de cor branca, situada debaixo de «Campo (N/kg)», escriba 0, para indicar que o campo e, por tanto, a forza gravitacional, anuláanse nese punto.

Non é necesario que cambie o vector unitario (por defecto \vec{i} , o vector unitario do eixo X).

Pode asignarlle ao punto de equilibrio outra letra distinta (A-D, G-I) na cela de cor laranxa situada á dereita de «No punto».

Constante		$G =$	<input type="text" value="6,67·10<sup>-11"/>	$\text{N}\cdot\text{m}^2\cdot\text{kg}^{-2}$	<input type="text"/>
Masa	kg		x		y
<input type="text" value="5,98×10<sup>24"/>	M		<input type="text" value="0"/>		<input type="text" value="0"/>
<input type="text" value="2,00×10<sup>30"/>	N		<input type="text" value="1,50×10<sup>11"/>		<input type="text" value="0"/>
Equilibrio en	A				
M móvil	Punto				
<input type="text" value="20"/>	<input type="text"/>				
No punto	A		Potencial (J/kg)		Campo (N/kg) u
			<input type="text"/>		<input type="text" value="0"/>
					<input type="text" value="i"/>

En RESULTADOS, pódese cambiar o número por defecto (3) de cifras significativas por outro entre 1 e 6.

	x	y
Posición do punto A:	<input type="text" value="2,59·10<sup>8"/>	<input type="text" value="0"/>
		m

b) A aceleración da Terra debida á forza que o obxecto exerce sobre ela, non a calcula esta pestana. Ten que escribir unha fórmula nunha das celas de OUTROS CÁLCULOS, situada á dereita de «Fórmula:». A fórmula máis completa sería:

$$= \text{NUMFORMA}(\text{AVALOR}(\text{I2}) * \text{F9} / (\text{AVALOR}(\text{I5}) - \text{AVALOR}(\text{J16}))^2 + (\text{AVALOR}(\text{K5}) - \text{AVALOR}(\text{K16}))^2)$$

que corresponde a: $G \cdot m / ((x(M) - x(A))^2 + (y(M) - y(A))^2)$

Aínda que con estes datos, nos que case todas as coordenadas valen 0, sería suficiente con:

$$= \text{NUMFORMA}(\text{AVALOR}(\text{I2}) * \text{F10} / \text{AVALOR}(\text{J16})^2)$$

Para que esta fórmula mostre o resultado correcto, é necesario que seleccione un dos dous valores da constante G. Non é suficiente con que se vexa o valor de G na folla.

Na cela de cor laranxa situada á dereita de «G =>» elixa un valor.

2. Nun punto de coordenadas (0, 3) está situada unha carga $q_1 = 7,11 \text{ nC}$, e no punto de coordenadas (4, 0) está situada outra carga $q_2 = 3,0 \text{ nC}$. Calcula:

- A expresión vectorial da intensidade do campo eléctrico no punto (4, 3).
- O valor do potencial eléctrico no punto (4, 3).
- Indica o signo e o valor da carga q_3 que hai que situar na orixe para que o potencial eléctrico no punto (4, 3) se anule.

Dato: $K = 9 \cdot 10^9 \text{ N}\cdot\text{m}^2\cdot\text{C}^{-2}$. As coordenadas están expresada en metros.

(A.B.A.U. ord. 19)

Rta.: a) $\vec{E} = (4 \vec{i} + 3 \vec{j}) \text{ N/C}$; b) $V = 25 \text{ V}$; c) $q_3 = -13,9 \text{ nC}$.

Para resolver este problema ten que usar dúas pestanas distintas. A pestana «Campos» para os apartados a) e b), e a pestana «Equil2MoQ» para o apartado c).

Apartados a) e b). Vaia á pestana «Campos» e [borre os datos](#).

Copie ([Ctrl]+[C]) o enunciado e [pégueo](#) na cela situada debaixo de «Problema».

En DATOS, escriba os valores das magnitudes nas celas de cor branca correspondentes a elas, e [elixa](#) as unidades nas celas de cor laranxa situadas a súa dereita.

a)	b)	Constante	$K =$	<input type="text" value="9·10<sup>9"/>	$\text{N}\cdot\text{m}^2\cdot\text{C}^{-2}$	$\epsilon' =$	<input type="text" value="1"/>
		Carga	Coordenadas				m
		nC	Pto.	x (m)	y (m)	z (m)	
		<input type="text" value="7,11"/>	<input type="text" value="1"/>	<input type="text" value="0"/>	<input type="text" value="3"/>		
		<input type="text" value="3"/>	<input type="text" value="2"/>	<input type="text" value="4"/>	<input type="text" value="0"/>		

a) En RESULTADOS, elixa «Campo» á esquerda de «resultante»

	Campo resultante		Cifras significativas:	3
	E	E_x	E_y	
A	5,00 N/C	4,00	3,00	N/C

b) En RESULTADOS, elixa «Potencial» más abaixo:

	Potencial
A	25,0 V

Apartado c). Vaia á pestana «Equil2MoQ» e [borre os datos](#).

Copie ([Ctrl]+[C]) o enunciado e [pégueo](#) na cela situada debaixo de «Problema».

En DATOS, escriba os valores das magnitudes nas celas de cor branca correspondentes a elas, e [elixa](#) as unidades nas celas de cor laranxa situadas a súa dereita.

Constante $K = 9,00 \cdot 10^9 \text{ N} \cdot \text{m}^2 \cdot \text{C}^{-2}$ $\epsilon' = 1$

Carga	nC	x	y
7,11	M	0	3 m
3	N	4	0
Equilibrio en	A	4	3
Q móbil	Punto		
	B	0	0
No punto	A	Potencial (V)	Campo (N/C) u
		0	i

É necesario que escriba todos os valores, aínda que sexan cero.

b) En RESULTADOS, con 3 cifras significativas, verá:

Carga en B	$Q =$	-13,9	nC
------------	-------	-------	----

Pode comprobar este resultado volvendo á pestana «Campos» e escribindo, ou copiando, o valor obtido, e escribindo as coordenadas na fila correspondente á carga 3.

Escriba tamén as coordenadas para o punto de equilibrio, á dereita da etiqueta da letra (A) que identifica o punto na fila coa etiqueta «móbil».

	-13,9	3	0	0
móbil		A	4	3

O resultado do potencial non parece ser 0.

	Potencial
A	-0,0225 V

Pero é debido a que o número de cifras significativas non é suficiente. Se, na pestana «Equil2MoQ», escribe 6 á dereita de «Cifras significativas», o resultado agora é -13,8875 nC:

	Cifras significativas:	6	
Carga en B	$Q =$	-13,8875	nC

Poñendo este valor na pestana «Campos»:

	-13,8875	3	0	0
--	----------	---	---	---

O resultado agora si é 0.

3. Unha carga eléctrica puntual de valor Q ocupa a posición $(0,0)$ do plano XY no baleiro. Nun punto A do eixo X o potencial eléctrico é $V = -120 \text{ V}$ e o campo eléctrico é $\vec{E} = -80 \vec{i} \text{ N/C}$. Se as coordenadas están dadas en metros, calcula:
- A posición do punto A e o valor de Q .
 - O traballo que realiza a forza eléctrica do campo para levar un electrón desde o punto $B (2,2)$ ata o punto A .

DATOS: $K = 9 \times 10^9 \text{ N}\cdot\text{m}^2\cdot\text{C}^{-2}$; $|q_e| = 1,6 \times 10^{-19} \text{ C}$.

(A.B.A.U. ord. 24)

Rta.: a) $\vec{r}_A = (1,50, 0) \text{ m}$; $Q = -20,0 \text{ nC}$; b) $W_{B \rightarrow A} = -9,02 \cdot 10^{-18} \text{ J}$.

Borre os datos. Copie ([Ctrl]+[C]) o enunciado e **pégueo** na cela situada debaixo de «Problema».

Na cela (F9) situada debaixo de «Q móbil» escriba $-1,6\text{E-}19$, ou copie o dato no enunciado do problema (seleccione $1,6 \times 10^{-19}$ e pulse á vez as teclas [Ctrl] e [C]) e pégueo nesa cela (clic na cela F9 e pulse á vez as teclas [Ctrl], [Alt], [↕] e [V]). Faga clic ao principio do número, escriba o signo «-» e pulse a tecla [←].

Constante	$K =$	<input type="text" value="9,00·10⁹"/>	$\text{N}\cdot\text{m}^2\cdot\text{C}^{-2}$	$\epsilon' =$	<input type="text" value="1"/>
Carga	C		x		y
	M	<input type="text"/>	<input type="text" value="0"/>	<input type="text"/>	<input type="text" value="0"/> m
	N	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>
	A	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>
Q móbil	Punto				
<input type="text" value="-1,6·10⁻¹⁹"/>	<input type="text" value="B"/>	<input type="text"/>	<input type="text" value="2"/>	<input type="text" value="2"/>	
			Potencial (V)		Campo (N/C)
No punto	<input type="text" value="A"/>	<input type="text"/>	<input type="text" value="-120"/>	<input type="text" value="-80"/>	<input type="text" value="i"/>

En RESULTADOS, elixa, debaixo da etiqueta «Traballo da forza», as opcións: «do campo» e «B → A». Con 3 cifras significativas, móstrase:

	x	y
Posición do punto A:	1,50	0 m
Carga en M	$Q =$	<input type="text" value="-2,00·10<sup>-8"/> "/> C
Traballo da forza		
<input type="text" value="do campo"/> de <input type="text" value="B → A"/>		<input type="text" value="-9,02·10<sup>-18"/> "/> J

Nas celas de cor laranxa, pode cambiar as unidades tanto da carga como do traballo.

◊ Péndulo nun campo eléctrico

Na pestana «Pendulo_Elec» pódense resolver exercicios dun péndulo con carga nun campo eléctrico vertical ou horizontal. Pódese calcular:

- Ángulo coa vertical, tensión do fío, velocidade no punto máis baixo, período ou frecuencia.
- Campo necesario para desvialo un ángulo.
- Valor da carga.

En RESULTADOS, pódese cambiar o número por defecto (3) de cifras significativas por outro entre 1 e 6.

1. Nunha rexión do espazo na que hai un campo eléctrico de intensidade $\vec{E} = 6 \cdot 10^3 \vec{i} \text{ N C}^{-1}$ colga, dun fío de 20 cm de lonxitude, unha esfera metálica que posúe unha carga eléctrica de $8 \mu\text{C}$ e ten unha masa de 4 g. Calcula:

a) O ángulo que forma o fío coa vertical.

b) A velocidade da esfera cando pasa pola vertical ao desaparecer o campo eléctrico.

Dato: $\vec{g} = -9,8 \vec{j} \text{ m s}^{-2}$.

(A.B.A.U. extr. 23)

Rta.: a) $\alpha = 50,8^\circ$; b) $v = 1,20 \text{ m/s}$.

[Borre os datos.](#)

Sentido do campo eléctrico	→	
Distancia entre placas	$d =$	
Masa oscilante	$m =$	
Carga	$q =$	
Lonxitude do fío		
Aceleración da gravidade	$g =$	9,81 m/s ²

Para ver o enunciado na mesma folla, seleccióno na páxina de orixe e cópíeo ([Ctrl]+[C]).

Prema sobre a cela da folla de cálculo situada debaixo da etiqueta «Problema», e [pegue o enunciado](#).

En DATOS, escriba ou pegue ([Ctrl]+[Alt]+[↕]+[V]) os valores das magnitudes nas celas de cor branca correspondentes a elas, e [elixa](#) as unidades nas celas de cor laranxa situadas a súa dereita.

Na cela de cor laranxa situada á dereita de «Sentido do campo eléctrico», elixa a opción «→», e na que se atopa debaixo dela, elixa a opción «Intensidade de campo eléctrico».

Copie ([Ctrl]+[C]) o valor no enunciado e péguelo ([Ctrl]+[Alt]+[↕]+[V]) ou escribalo, en formato científico «folla de cálculo» (6E3) ou no habitual ($6 \cdot 10^3$), na cela situada á dereita de « $E =$ ».

Elixa o valor da aceleración da gravidade (9,8) na cela de cor laranxa situada á dereita de « $g =$ ».

Sentido do campo eléctrico	→	
Intensidade de campo eléctrico	$E = 6 \cdot 10^3$	N/C
Distancia entre placas	$d =$	
Masa oscilante	$m =$	4 g
Carga	$q =$	8 μC
Lonxitude do fío	$L =$	20 cm
Aceleración da gravidade	$g =$	9,8 m/s ²

En RESULTADOS, pódese cambiar o número por defecto (3) de cifras significativas por outro entre 1 e 6.

Elixa a opción «Velocidade máxima» na cela de cor laranxa.

Ángulo coa vertical	$\varphi =$	50,8 °
Tensión do fío	$T =$	0,0620 N
Velocidade máxima	$v =$	1,20 m/s

2. Un péndulo está constituído por unha pequena esfera metálica de masa $m = 1 \text{ g}$ e dimensións desprezables, e un fío inextensible de 150 cm de longo e sen peso apreciable. Se a esfera ten unha carga positiva q e o péndulo se sitúa en una rexión onde existe un campo eléctrico uniforme de intensidade $E = 10^5 \text{ N/C}$. Calcula:
- O valor da carga q da esfera sabendo que cando o campo é paralelo ao eixe X alcánzase a posición de equilibrio para un ángulo de 30° do fío coa vertical.
 - O período de oscilación do péndulo cando o campo eléctrico é perpendicular ao eixe X e está dirixido de abaixo arriba.
- Toma $g = 10 \text{ m}\cdot\text{s}^{-2}$.
- Rta.:** a) $q = 57,7 \text{ nC}$; b) $T = 3,74 \text{ s}$.

Borre os datos. Copie ([Ctrl]+[C]) o enunciado e **pégueo** na cela situada debaixo de «Problema». En DATOS, escriba ou pegue ([Ctrl]+[Alt]+[↕]+[V]) os valores das magnitudes nas celas de cor branca correspondentes a elas, e **elixa** as unidades nas celas de cor laranxa situadas a súa dereita. Na cela de cor laranxa situada á dereita de «Sentido do campo eléctrico», elixa a opción «→», e na que se atopa debaixo dela, elixa a opción «Intensidade de campo eléctrico». Copie ([Ctrl]+[C]) o valor no enunciado e pégueo ([Ctrl]+[Alt]+[↕]+[V]) ou escribalo, en formato científico «folla de cálculo» (1E5) ou no habitual ($1\cdot 10^5$), na cela situada á dereita de « $E =$ ».

Elixa o valor da aceleración da gravidade (10) na cela de cor laranxa situada á dereita de « $g =$ ».

Sentido do campo eléctrico	→		
Intensidade de campo eléctrico	$E =$	$1\cdot 10^5$	N/C
Distancia entre placas	$d =$		
Masa oscilante	$m =$		1 g
Carga	$q =$		
Lonxitude do fío	$L =$	150	cm
Ángulo	$\varphi =$	30	°
Aceleración da gravidade	$g =$	10	m/s ²

En RESULTADOS, pódese cambiar o número por defecto (3) de cifras significativas por outro entre 1 e 6.

Carga eléctrica	$q =$	$5,77\cdot 10^{-8}$	C
-----------------	-------	---------------------	---

b) Copie ([Ctrl]+[C]) o resultado, seleccionándoo co rato e premendo ao tempo as teclas [Ctrl] e [C]. En DATOS, cambie o «Sentido do campo eléctrico» a «↑». Prema sobre a cela situada á dereita de « $q =$ » e pulse ao tempo as teclas [Ctrl], [Alt], [↕] e [V]. Elixa as unidades (C) na cela de cor laranxa situada a súa dereita.

Carga	$q =$	$5,77\cdot 10^{-8}$	C
Lonxitude do fío	$L =$	150	cm

En RESULTADOS verá un aviso de que o ángulo (30°) é demasiado grande para supoñer M.H.S.

$\varphi = 30^\circ > 15^\circ!$			
Período	$T =$	3,81	s

A folla dá un resultado aproximado multiplicando o período dun M.H.S. ($T = 2\pi\sqrt{L/g}$) polo factor: $-\ln(\cos(\varphi/2))/(1-\cos(\varphi/2))^{1/2}$.

Borre «Ángulo», o seu valor e as súas unidades.

Lonxitude do fío	$L =$	150	cm

Agora o resultado é:

Período	$T =$	3,74	s
---------	-------	------	---

◊ **Esferas concéntricas**

Na pestana «Esferas» pódense resolver exercicios de dúas esferas concéntricas con carga eléctrica. Pódese calcular:

- Campo e potencial eléctrico en tres puntos.
- Diferencia de potencial entre as esferas.

Móstranse tamén dúas gráficas coa variación do valor do campo eléctrico e do potencial coa distancia.

En RESULTADOS, pódese cambiar o número por defecto (3) de cifras significativas por outro entre 1 e 6.

1. Unha esfera condutora de raio 4 cm ten unha carga de +8 μC en equilibrio eléctrico. Calcula canto valen en puntos que distan 0, 2 e 6 cm do centro da esfera:

- O módulo da intensidade do campo eléctrico.
- O potencial eléctrico.
- Representa as magnitudes anteriores en función da distancia ao centro da esfera.

Dato: $K = 9 \cdot 10^9 \text{ N} \cdot \text{m}^2 \cdot \text{C}^{-2}$.

(A.B.A.U. ord. 18)

Rta.: a) $|\vec{E}_1| = |\vec{E}_2| = 0$; $|\vec{E}_3| = 2,00 \cdot 10^7 \text{ N/C}$; b) $V_1 = V_2 = 1,80 \cdot 10^6 \text{ V}$; $V_3 = 1,20 \cdot 10^6 \text{ V}$.

Borre os datos.

Constante	$K =$	<input type="text" value="8,9875500·10⁹"/>	$\text{N} \cdot \text{m}^2 / \text{C}^2$	$\epsilon' =$	<input type="text" value="1"/>
Esfera		Interior	Exterior		
Carga da esfera	$Q =$	<input type="text"/>	<input type="text"/>		<input type="text"/>
Raio da esfera	$R =$	<input type="text"/>	<input type="text"/>		<input type="text"/>
Distancia ao centro do punto	$r =$	<input type="text"/>	<input type="text"/>		<input type="text" value="cm"/>
		A	B		C

Para ver o enunciado na mesma folla, seleccióno na páxina de orixe e cópieo ([Ctrl]+[C]).

Prema sobre a cela da folla de cálculo situada debaixo da etiqueta «Problema», e [pegue o enunciado](#).

Na cela situada á dereita de « $K =$ » [elixe](#) o outro valor ($9,0 \cdot 10^9$).

En DATOS, escriba ou pegue ([Ctrl]+[Alt]+[↕]+[V]) os valores das magnitudes nas celas de cor branca correspondentes a elas, e elixa as unidades nas celas de cor laranxa situadas a súa dereita.

Constante	$K =$	<input type="text" value="9,0·10⁹"/>	$\text{N} \cdot \text{m}^2 / \text{C}^2$	$\epsilon' =$	<input type="text"/>
Esfera		Interior	Exterior		
Carga da esfera	$Q =$	<input type="text"/>	<input type="text" value="8"/>		<input type="text" value="μC"/>
Raio da esfera	$R =$	<input type="text"/>	<input type="text" value="4"/>		<input type="text" value="cm"/>
Distancia ao centro do punto	$r =$	<input type="text" value="0"/>	<input type="text" value="2"/>		<input type="text" value="6 cm"/>
		A	B		C

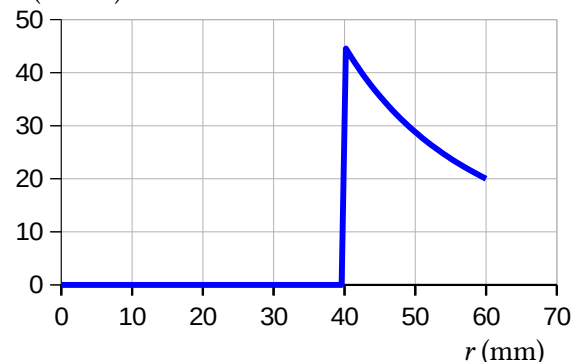
En RESULTADOS, pódese cambiar o número por defecto (3) de cifras significativas por outro entre 1 e 6.

Punto	A	B	C
Distancia	0	2	6 cm
Campo	0	0	$2,00 \cdot 10^7 \text{ N/C}$
Potencial	$1,80 \cdot 10^6$	$1,80 \cdot 10^6$	$1,20 \cdot 10^6 \text{ V}$

GRÁFICAS

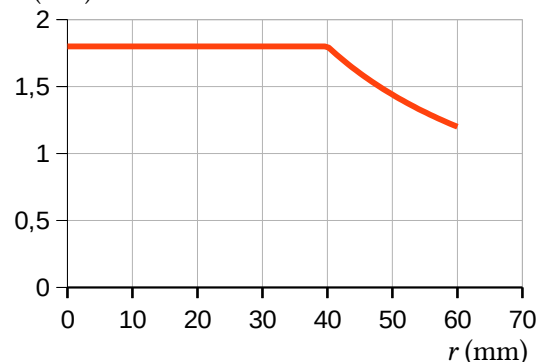
Valor do campo eléctrico coa distancia

$E \text{ (MN/C)}$

Potencial electrostático coa distancia

$V \text{ (MV)}$

2. Dous condutores esféricos concéntricos, ocos, teñen de raios 4 e 8 cm, respectivamente. A esfera interior ten unha carga de 24 nC e a exterior 40 nC. Determina:
- Os campos eléctricos nos puntos que distan do centro das esferas 1, 5 e 10 cm.
 - Os potenciais eléctricos nos puntos que distan do centro das esferas 1, 5 e 10 cm.
 - A diferenza de potencial entre os condutores
- Rta.:** a) $E_1 = 0$; $E_5 = 86,4 \text{ kN/C}$; $E_{10} = 57,6 \text{ kN/C}$; b) $V_1 = 9,90 \text{ kV}$; $V_5 = 8,82 \text{ kV}$; $V_{10} = 5,76 \text{ kV}$; c) $\Delta V = 2,7 \text{ kV}$.

Borre os datos. Copie ([Ctrl]+[C]) o enunciado e **pégueo** na cela situada debaixo de «Problema». En DATOS, escriba ou pegue ([Ctrl]+[Alt]+[↕]+[V]) os valores das magnitudes nas celas de cor branca correspondentes a elas, e **elixax** as unidades nas celas de cor laranxa situadas a súa dereita. Elixax o outro valor ($9,0 \cdot 10^9$) da constante na cela de cor laranxa situada á dereita de «K =». Escriba os valores (4 e 8) dos raios nas celas situadas á dereita de «R =». Elixax a unidade (cm) na cela de cor laranxa situada a súa dereita. Escriba os valores (24 e 40) das cargas nas celas situadas á dereita de «Q =». Elixax a unidade (nC) na cela de cor laranxa situada a súa dereita. Escriba os valores (1, 5 e 10) das distancias dos puntos ao centro das esferas, nas celas situadas á dereita de «r =».

As distancias deben escribirse en orde crecente.

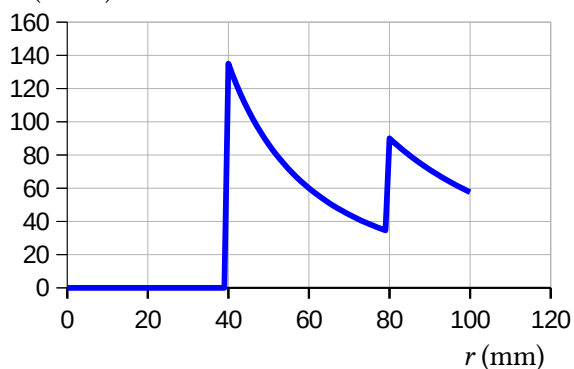
Constante	$K =$	9,0·10 ⁹	N·m ² /C ²	$\epsilon' =$	1
Esfera		Interior	Exterior		
Carga da esfera	$Q =$	24	40		nC
Raio da esfera	$R =$	4	8		cm
Distancia ao centro do punto	$r =$	1	5	10	cm
		A	B	C	

En RESULTADOS, pódese cambiar o número por defecto (3) de cifras significativas por outro entre 1 e 6.

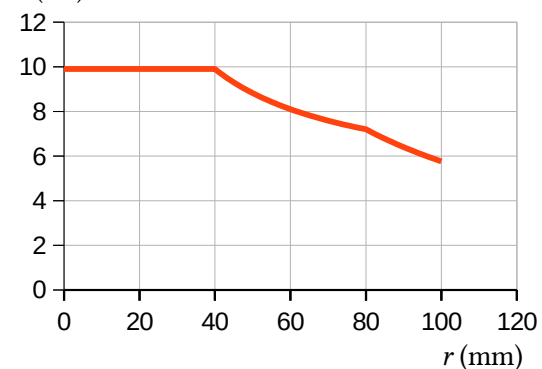
Punto	A	B	C
Distancia	1	5	10 cm
Campo	0	$8,64 \cdot 10^4$	$5,76 \cdot 10^4 \text{ N/C}$
Potencial	$9,90 \cdot 10^3$	$8,82 \cdot 10^3$	$5,76 \cdot 10^3 \text{ V}$
	Diferenza de potencial ($V_{\text{int}} - V_{\text{ext}} =$		$2,70 \cdot 10^3 \text{ V}$

GRÁFICAS:

Valor do campo eléctrico coa distancia
 $E \text{ (kN/C)}$

Potencial electrostático coa distancia
 $V \text{ (kV)}$

◊ Partículas cargadas nun campo magnético

Na pestana «Lorentz» pódense resolver exercicios de partículas cargadas no interior dun campo magnético. Pódese calcular:

- Forza magnética, raio da traxectoria, velocidade lineal e angular, período ou frecuencia,
- Campo eléctrico que anula a forza magnética.

En RESULTADOS, pódese cambiar o número por defecto (3) de cifras significativas por outro entre 1 e 6.

1. Un protón cunha enerxía cinética de $4,0 \cdot 10^{-15}$ J penetra perpendicularmente nun campo magnético uniforme de 40 mT. Calcula:

- O módulo da forza á que está sometido o protón dentro do campo.
- O tipo de movemento realizado polo protón, a traxectoria que describe e o raio desta.

Datos: $q_p = 1,6 \cdot 10^{-19}$ C; $m_p = 1,67 \times 10^{-27}$ kg.

(A.B.A.U. extr. 22)

Rta.: a) $F = 1,40 \cdot 10^{-14}$ N; b) $R = 0,571$ m.

[Borre os datos.](#)

Partícula	Carga	$q =$	
	Masa	$m =$	
			clíc
	Ángulo entre v e B	$\varphi =$	90°
	Raio da circunferencia	$R =$	
	Campo magnético	$B =$	T
	Tempo	$t =$	1 s

(para calcular o número de voltas)

Para ver o enunciado na mesma folla, seleccióno na páxina de orixe e cópíeo ([Ctrl]+[C]).

Prema sobre a cela da folla de cálculo situada debaixo da etiqueta «Problema», e [pegue o enunciado](#).

En DATOS, na cela de cor laranxa situada debaixo de «Partícula» pode [elixir](#) a opción «Protón». Se o fai, aparecerán os valores da súa carga e masa. Pode cambialos, ou copiando ([Ctrl]+C) o enunciado e pegando ([Ctrl]+[Alt]+[↕]+[V]) ou escribilos en formato científico «folla de cálculo» ou no habitual:

- O valor da carga (1,6E-19 ou $1,6 \cdot 10^{-19}$), na cela situada á dereita de « $q =$ ».
- O valor da masa (1,67E-27 ou $1,67 \cdot 10^{-27}$), na cela situada á dereita de « $m =$ ».

Elixa as unidades (C e kg) nas celas de cor laranxa situadas á súa dereita.

Debaixo de «kg», onde se ve «clíc», elixa a opción «J». Aparecerá a etiqueta «Enerxía cinética». Copie ([Ctrl]+[C]) o valor da enerxía cinética no enunciado e pégueo ([Ctrl]+[Alt]+[↕]+[V]) ou escriba, en formato científico «folla de cálculo» (4E-15) ou no habitual ($4 \cdot 10^{-15}$), na cela situada á dereita de « $E =$ ».

Escriba o valor do campo magnético (0,04) na cela situada á dereita de « $B =$ ».

Partícula	Carga	$q =$	1,6E-19 C
	Masa	$m =$	1,67E-27 kg
	Enerxía cinética	$E =$	4E-15 J
	Ángulo entre v e B	$\varphi =$	90°
	Raio da circunferencia	$R =$	
	Campo magnético	$B =$	0,04 T
	Tempo	$t =$	

(para calcular o número de voltas)

Pero se copiou e pegou os valores de carga e masa, dende o enunciado tal como están escritos, debería ver:

	Carga	$q =$	$1,6 \cdot 10^{-19}$ C
	Masa	$m =$	$1,67 \times 10^{-27}$ kg

En RESULTADOS, pódese cambiar o número por defecto (3) de cifras significativas por outro entre 1 e 6.

Elixa a opción «Forza magnética» na cela de cor laranxa situada debaixo de «Raio da traxectoria circular».

Raio da traxectoria circular	$R =$	0,571 m
Forza magnética	$F =$	$1,40 \cdot 10^{-14}$ N

2. Unha partícula de masa 8 ng e carga eléctrica $-2 \mu\text{C}$ entra nunha rexión do espazo na que hai un campo magnético $\vec{B} = 3 \vec{j} \text{ T}$, cunha velocidade, $\vec{v} = 6 \vec{i} \text{ km}\cdot\text{s}^{-1}$. Calcula:
- A velocidade angular con que se move.
 - A intensidade de campo eléctrico (vector) que se debe aplicar para que a partícula siga unha traxectoria rectilínea.

(A.B.A.U. ord. 22)

Rta.: a) $\omega = 7,5 \cdot 10^5 \text{ rad/s}$; b) $\vec{E} = -1,8 \cdot 10^4 \vec{k} \text{ N/C}$.

Borre os datos. Copie ([Ctrl]+[C]) o enunciado e **pégueo** na cela situada debaixo de «Problema».

Partícula	Carga	$q =$	
	Masa	$m =$	
	Ángulo entre v e B	$\varphi =$	90°
	Raio da circunferencia	$R =$	
	Campo magnético	$B =$	T
	Tempo	$t =$	
(para calcular o número de voltas)			

En DATOS, escriba ou pegue ([Ctrl]+[Alt]+[↕]+[V]) os valores das magnitudes nas celas de cor branca correspondentes a elas, e **elixa** as unidades nas celas de cor laranxa situadas a súa dereita.

Debaixo de «ng», onde se ve «**clik**», elixa a opción «m/s». Aparecerá a etiqueta «Velocidade». Copie ([Ctrl]+[C]) o valor no enunciado e pégueo ([Ctrl]+[Alt]+[↕]+[V]) ou escribalo, en formato científico «folha de cálculo» (6E3) ou no habitual (6000 ou $6 \cdot 10^3$) na cela situada á dereita de « $v =$ ».

Partícula	Carga	$q =$	-2 μC
	Masa	$m =$	8 ng
	Velocidade	$v =$	6000 m/s
	Ángulo entre v e B	$\varphi =$	90°
	Raio da circunferencia	$R =$	
	Campo magnético	$B =$	3 T
	Tempo	$t =$	
(para calcular o número de voltas)			

En RESULTADOS, pódese cambiar o número por defecto (3) de cifras significativas por outro entre 1 e 6.

- a) Elixo a opción «Velocidade angular» na cela de cor laranxa situada debaixo de «Raio da traxectoria circular».

Velocidade angular	$\omega =$	7,50·10 ⁵ rad/s
--------------------	------------	----------------------------

- b) Elixo a opción «Intensidade de campo eléctrico» en lugar de «Velocidade angular».

Intensidade de campo eléctrico que anula a desviación	$E =$	1,80·10 ⁴ N/C
--	-------	--------------------------

◊ **Campo e forza magnética entre condutores paralelos**

Na pestana «Condutores» pódense resolver exercicios de campos magnéticos producidos por dous condutores paralelos e a forza sobre un terceiro condutor paralelo. Pódese calcular:

- Forza magnética por unidade de lonxitude e valor do campo magnético nun punto
- Intensidade que circula por algún dos condutores.

En RESULTADOS, pódese cambiar o número por defecto (3) de cifras significativas por outro entre 1 e 6.

1. Dous condutores rectilíneos, paralelos e infinitos, están situados no plano yz, na dirección do eixo z, separados unha distancia de 80 cm. Se por cada un deles circula unha corrente de 12 A en sentidos contrarios, calcula:

- A forza por unidade de lonxitude que se exercen mutuamente, indicando a dirección e o sentido desta.
- O vector campo magnético no punto medio da distancia que separa os condutores.

DATO: $\mu_0 = 4 \pi \cdot 10^{-7} \text{ T m A}^{-1}$.

(A.B.A.U. ord. 23)

Rta.: a) $F/l = 3,6 \cdot 10^{-5} \text{ N/m}$; b) $\vec{B} = -1,20 \cdot 10^{-5} \vec{j} \text{ T}$.

Borre os datos.

Intensidade no condutor 1	$I_1 =$	A	Sentido	+
Intensidade no condutor 2	$I_2 =$	A		
Separación entre condutores	$d =$	m		
Distancia do punto P ao condutor 1	$d_1 =$	m		
Distancia do punto P ao condutor 2	$d_2 =$	m		
Intensidade no condutor 3	$I_3 =$	A		
Lonxitude do condutor 3	$L_3 =$	1 m		

Para ver o enunciado na mesma folla, seleccióneo na páxina de orixe e cópieo ([Ctrl]+[C]).

Prema sobre a cela da folla de cálculo situada debaixo da etiqueta «Problema», e [pegue o enunciado](#).

En DATOS, escriba ou pegue ([Ctrl]+[Alt]+[↕]+[V]) os valores das magnitudes nas celas de cor branca correspondentes a elas, e [elixax](#) as unidades nas celas de cor laranxa situadas a súa dereita.

Na cela situada á dereita de «Sentido» elixax a opción «-», que indica sentido contrario.

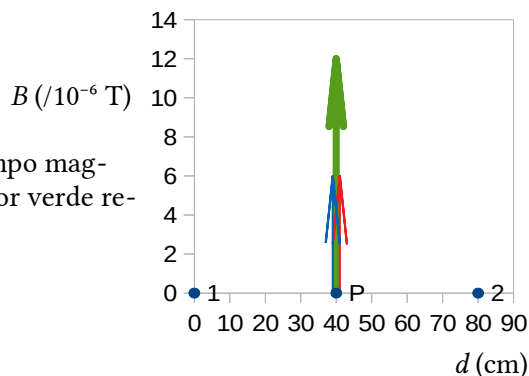
Intensidade no condutor 1	$I_1 =$	12 A	Sentido	-
Intensidade no condutor 2	$I_2 =$	12 A		
Separación entre condutores	$d =$	80 cm		
Distancia do punto P ao condutor 1	$d_1 =$	40 cm		
Distancia do punto P ao condutor 2	$d_2 =$	40 cm		
Intensidade no condutor 3	$I_3 =$	A		
Lonxitude do condutor 3	$L_3 =$	1 m		

En RESULTADOS, pódese cambiar o número por defecto (3) de cifras significativas por outro entre 1 e 6.

Campo magnético no punto P	Cifras significativas:	3
debido ao condutor 1	$B_1 =$	$6,00 \cdot 10^{-6} \text{ T}$
debido ao condutor 2	$B_2 =$	$+6,00 \cdot 10^{-6} \text{ T}$
resultante	$B_p =$	$1,20 \cdot 10^{-5} \text{ T}$
Forza entre os condutores 1 e 2	$F_{12} =$	$3,60 \cdot 10^{-5} \text{ N/m}$

GRÁFICA

As frechas de cores azul e vermello representan os vectores campo magnético creados polos condutores 1 e 2. A frecha máis grosa de cor verde representa o campo magnético resultante.

◊ **Movemento harmónico simple**

Na pestana «MHS» pódense resolver exercicios de movemento harmónico simple. Pódese calcular:

- O valor da constante elástica ao colgar do resorte unha masa, dado o alongamento.
- As ecuacións de elongación, velocidade, aceleración e forza en función do tempo a partir da amplitude, período ou frecuencia, constante elástica, frecuencia angular, e mesmo a partir da enerxía mecánica e a forza máxima.
- Os valores da elongación, velocidade, aceleración, forza, enerxía cinética e potencial nun punto ou instante determinados e os seus valores máximos.
- Unha gráfica da variación das enerxías cinética e potencial coa elongación.

En RESULTADOS, pódese cambiar o número por defecto (3) de cifras significativas por outro entre 1 e 6.

1. A enerxía total dun corpo de masa 0,5 kg que realiza un movemento harmónico simple é $6,0 \cdot 10^{-3}$ J e a forza máxima que actúa sobre el é 0,3 N.
 - a) Escribe a ecuación da elongación en función do tempo, se no instante inicial atópase no punto de máxima elongación positiva.
 - b) Calcula no instante $T/4$ a enerxía cinética e a enerxía potencial.
 - c) Acha a frecuencia coa que oscilaría se se duplica a súa masa.

(P.A.U. Set. 16)

Rta.: a) $x = 0,0400 \cos(3,87 t)$ (m); b) $E_p = 0$; $E_c = 6,0 \cdot 10^{-3}$ J; c) $f' = 0,436$ Hz.

[Borre os datos.](#)

Ecuación	$x = A$	sen	$(\omega \cdot t + \varphi_0)$			
Masa oscilante	$m =$					
Amplitude	$A =$					
				Tempo	Posición	Velocidade
Fase inicial	$\varphi_0 =$			(s)	(m)	(m/s)
						inicial
Aceleración da gravidade	$g =$	9,81	m/s ²			

Para ver o enunciado na mesma folia, seleccióneo na páxina de orixe e cópieo ([Ctrl]+[C]).

Prema sobre a cela da folia de cálculo situada debaixo da etiqueta «Problema», e [pegue o enunciado](#).

En DATOS, escriba ou pegue ([Ctrl]+[Alt]+[↕]+[V]) os valores das magnitudes nas celas de cor branca correspondentes a elas, e [elixe](#) as unidades nas celas de cor laranxa situadas a súa dereita.

Elixa a opción «cos» na cela de cor laranxa situada á dereita de «Ecuación», e as opcións «Enerxía mecánica» e «Forza máxima» nas celas de cor laranxa situadas debaixo de «Fase inicial».

Copie ([Ctrl]+[C]) o valor no enunciado e péguelo ([Ctrl]+[Alt]+[↕]+[V]) ou escribalo, en formato científico «folia de cálculo» ($6E-3$) ou no habitual ($6,0 \cdot 10^{-3}$), na cela situada á dereita de « $E =$ ».

Escriba 0,3 na cela situada á dereita de « $F =$ ».

Na cela de cor laranxa situada á dereita de « $g =$ » pode elixir outro valor.

Escriba o valor (0,5) da masa na cela situada á dereita de « $m =$ » e elixa á unidade (kg) na cela de cor laranxa situada á súa dereita.

Ecuación	$x = A$	cos	$(\omega \cdot t + \varphi_0)$			
Masa oscilante	$m =$	0,5	kg			
Amplitude	$A =$					
Constante elástica	$k =$		N/m	Tempo	Posición	Velocidade
Fase inicial	$\varphi_0 =$			(s)	(m)	(m/s)
Enerxía mecánica	$E =$	$6,0 \cdot 10^{-3}$	J			
Forza máxima	$F =$	0,3	N			
Aceleración da gravidade	$g =$	9,81	m/s ²			inicial

En RESULTADOS, pódese cambiar o número por defecto (3) de cifras significativas por outro entre 1 e 6.

Elixa a opción «Elongación» na cela situada debaixo de «Ecuación».

Ecuación	Cifras significativas		
Elongación	$x = 0,0400 \cos(3,87 t)$ (m)		
Frecuencia	$f = 0,616$ Hz		
	Posición	Velocidade	E. potencial
	m	m/s	J
Máxima	0,0400	0,110	0,00600

Se non está seguro de cal debe ser a fase inicial, fíxese no valor (0,04) da amplitude (posición máxima) elixindo «Máxima» na última fila de resultados. Escriba o seu valor na posición inicial.

Tempo (s)	Posición (m)	Velocidade (m/s)	
0	0,04		inicial

b) Mire en RESULTADOS o valor do período:

Período	$T = 1,62$ s
---------	--------------

Escriba na segunda fila dos DATOS a fórmula: $=H14/4$ ou

- Escriba =
- Prema sobre a cela que contén o valor do Período.
- Siga escribindo /4
- Pulse a tecla [←]

Tempo (s)	Posición (m)	Velocidade (m/s)	
0	0,04		inicial
0,41			

H14 é a cela que contén o valor do período.

Esta fórmula fai a división: $1,62 / 4 = 0,405$

c) Cambie nos DATOS o valor da masa:

Masa oscilante	$m = 1$ kg
----------------	------------

En RESULTADOS elixa a opción «Frecuencia» en lugar de «Período».

Frecuencia	$f = 0,436$ Hz
------------	----------------

2. Cólgase un corpo de 10 kg de masa dun resorte e alárgase 2,0 cm. Despois engádenselle outros 10 kg e dásele un tirón cara abaixo, de modo que o sistema comeza a oscilar cunha amplitude de 3,0 cm.

- Calcula a constante elástica do resorte e a frecuencia do movemento.
- Escribe, en función do tempo, as ecuacións da elongación, velocidade, aceleración e forza.
- Calcula a enerxía cinética e a enerxía potencial elástica aos 2 s de empezar a oscilar.

Dato: $g = 9,8 \text{ m/s}^2$.

(P.A.U. set. 14)

Rta.: a) $k = 4,90 \cdot 10^3 \text{ N/m}$; $f = 2,49 \text{ Hz}$; b) $x = 0,0300 \cos(15,7 t)$ [m]; $v = -0,470 \text{ sen}(15,7 t)$ [m/s];

$a = -7,35 \cos(15,7 t)$ [m/s²]; $F = -147 \cos(15,7 t)$ [N]; c) $E_c = 0,0270 \text{ J}$; $E_p = 2,18 \text{ J}$.

Borre os datos. Copie ([Ctrl]+[C]) o enunciado e **pégueo** na cela situada debaixo de «Problema».

En DATOS, escriba ou pegue ([Ctrl]+[Alt]+[↕]+[V]) os valores das magnitudes nas celas de cor branca correspondentes a elas, e **elixa** as unidades nas celas de cor laranxa situadas a súa dereita.

Fíxese que os datos da masa oscilante e a amplitude son diferentes dos do alongamento ao colgar unha masa de 10 kg.

Debe poñer 3 na cela situada debaixo de Posición na liña correspondente a «inicial».

Se na expresión de «Ecuación» elixe a opción «cos», as ecuacións teñen fase inicial nula.

Ecuación	$x = A \cos(\omega \cdot t + \varphi_0)$		
Masa oscilante	$m = 20$ kg		
Amplitude	$A = 3$ cm		
		Tempo (s)	Posición (cm)
Fase inicial	$\varphi_0 =$		Velocidade (m/s)
Alongamento producido	$\Delta x = 2$ cm	0	3
ao colgar unha masa	$m = 10$ kg	2	
Aceleración da gravidade	$g = 9,8$ m/s ²		

En RESULTADOS, pódese cambiar o número por defecto (3) de cifras significativas por outro entre 1 e 6.

a) Elixa a opción «Constante elástica» na cela de cor laranxa situada debaixo de «Elongación».

Constante elástica	$k =$	$4,90 \cdot 10^3 \text{ N/m}$
--------------------	-------	-------------------------------

Cambie a opción «Constante elástica» por «Frecuencia».

Frecuencia	$f =$	$2,49 \text{ Hz}$
------------	-------	-------------------

b) Elixa a opción «Elongación» na cela de cor laranxa situada debaixo de «Ecuación».

Ecuación		Cifras significativas:	<input type="text" value="3"/>
----------	--	------------------------	--------------------------------

Elongación	$x = 0,0300 \cos(15,7 t) \text{ (m)}$
------------	---------------------------------------

Cambie a opción «Elongación» por «Velocidade».

Velocidade	$v = -0,470 \text{ sen}(15,7 t) \text{ (m/s)}$
------------	--

Cambie a opción «Velocidade» por «Aceleración».

Aceleración	$a = -7,35 \cos(15,7 t) \text{ (m/s}^2\text{)}$
-------------	---

Cambie a opción «Aceleración» por «Forza».

Forza	$F = -147 \cos(15,7 t) \text{ N}$
-------	-----------------------------------

Se elixe « π » debaixo do número de cifras significativas, as expresións móstranse en función de π .

Elongación	$x = 0,0300 \cos(5 \pi t) \text{ (m)}$	π
------------	--	-------

c) En DATOS, escriba 2 na cela situada debaixo de 0, correspondente a «Tempo»

En RESULTADOS, elixa a opción «E. cinética» na cela de cor laranxa situada debaixo de «Enerxía».

	Posición	Velocidade	E. cinética
	<input type="text" value="cm"/>	<input type="text" value="m/s"/>	<input type="text" value="J"/>
En t=2 s	2,98	0,0520	0,0270
Máxima	3,00	0,470	2,21

O exercicio estaba pensado para que $E_c = 0$, se a frecuencia fose exactamente 2,5 Hz.

Nese caso $T = 0,4 \text{ s}$ e $x = 3 \text{ cm}$, pero non é así.

Cambie a opción «E. cinética» por «E. potencial».

O valor que se obtén é $E_p = 2,18 \text{ J}$, é lixeiramente inferior ao valor máximo.

◊ Péndulo

Na pestana «Pendulo» pódense resolver exercicios de movemento harmónico simple. Pódese calcular:

- A ecuación de movemento.
- A frecuencia ou o período a partir da súa lonxitude e viceversa.
- Os valores da velocidade ou altura máximos.

En RESULTADOS, pódese cambiar o número por defecto (3) de cifras significativas por outro entre 1 e 6.

1. Un péndulo simple de lonxitude $l = 2,5$ m, desvíase do equilibrio até un punto a $0,03$ m de altura e sól-tase. Calcula:
- A velocidade máxima.
 - O período.
 - A amplitude do movemento harmónico simple descrito polo péndulo.

Dato $g = 9,8 \text{ m}\cdot\text{s}^{-2}$.

(P.A.U. xuño 11)

Rta.: a) $v_m = 0,77 \text{ m/s}$; b) $T = 3,2 \text{ s}$; c) $A = 0,39 \text{ m}$.

Borre os datos.

Lonxitude do fío	$L =$	
Fase inicial	$\theta_0 =$	$\pi/2$ rad
Aceleración da gravidade	$g =$	$9,81 \text{ m/s}^2$

Para ver o enunciado na mesma folla, seleccióno na páxina de orixe e cópíeo ([Ctrl]+[C]).

Prema sobre a cela da folla de cálculo situada debaixo da etiqueta «Problema», e [pegue o enunciado](#).

En DATOS, escriba ou pegue ([Ctrl]+[Alt]+[↕]+[V]) os valores das magnitudes nas celas de cor branca correspondentes a elas, e [elixa](#) as unidades nas celas de cor laranxa situadas a súa dereita.

En DATOS, escriba o valor (2,5) da lonxitude do fío na cela situada á dereita de « $L =$ » e elixa á unidade (m) na cela de cor laranxa situada a súa dereita.

Debaixo dela elixa a opción «Altura máx.», escriba o seu valor (0,03) na cela situada á dereita de « $h_m =$ » e elixa á unidade (m) na cela de cor laranxa situada a súa dereita.

Na cela de cor laranxa situada á dereita de « $g =$ » elixa o valor 9,8.

Lonxitude do fío	$L =$	2,5 m
Altura máx.	$h_m =$	0,03 m
Fase inicial	$\theta_0 =$	$\pi/2$ rad
Aceleración da gravidade	$g =$	9,8 m/s ²

En RESULTADOS, pódese cambiar o número por defecto (3) de cifras significativas por outro entre 1 e 6.

Elixa a opción «Período» debaixo da ecuación, e «Velocidade máxima» na última fila.

A ecuación exprésase nas mesmas unidades que elixa para a «Amplitude». Se elixe a opción «m» verá:

Ecuación		
$s = 0,388 \text{ sen}(1,98 t + 1,57) \text{ (m)}$		
Período	$T =$	3,17 s
Amplitude	$A =$	0,388 m
Velocidade máxima	$v_m =$	0,767 m/s

◇ Ondas

Na pestana «Ondas» pódense resolver exercicios de ondas. Pódese calcular:

- O valor da velocidade de propagación, a lonxitude de onda ou a frecuencia (ou período) a partir dos outros dous atributos.
- As ecuacións de elongación, velocidade e aceleración en función da posición e do tempo a partir da amplitude, período, frecuencia ou pulsación, lonxitude de onda ou número de onda.
- Os valores da elongación, velocidade e aceleración nun punto ou instante determinados e os seus valores máximos.
- A distancia mínima entre dous puntos coñecendo a diferenza de fase e viceversa.
- Unha gráfica da elongación de cada punto nun determinado instante ou dun punto en función do tempo.

En RESULTADOS, pódese cambiar o número por defecto (3) de cifras significativas por outro entre 1 e 6.

1. Unha onda propágase no sentido positivo do eixo X cunha velocidade de 20 m s^{-1} , unha amplitude de $0,02 \text{ m}$ e unha frecuencia de 10 Hz . Determina:
 - a) O período e a lonxitude de onda.
 - b) A expresión matemática da onda se en $t = 0 \text{ s}$ a partícula situada na orixe está na posición de máxima elongación positiva.

(A.B.A.U. extr. 23)

Rta.: a) $T = 0,100 \text{ s}$; $\lambda = 2,00 \text{ m}$; b) $y = 0,0200 \text{ sen}(20 \pi t - \pi x + \pi/2) \text{ (m)}$.

[Borre os datos.](#)

Ecuación		$y = A$	sen	$(\omega t \pm kx + \phi_0)$
Amplitude	$A =$			
no instante	$t =$			s
Elongación inicial	$y_0 =$			m
Diferenza de fase	$\Delta\phi =$			rad

Para ver o enunciado na mesma folla, seleccióneo na páxina de orixe e cópieo ([Ctrl]+[C]).

Prema sobre a cela da folla de cálculo situada debaixo da etiqueta «Problema», e [pegue o enunciado](#).

En DATOS, na cela situada á dereita de «Ecuación» pode elixir entre «sen» e «cos». Por defecto é «sen».

Escriba o valor (0,02) da amplitude na cela situada á dereita de « $A =$ » e [elixa](#) á unidade (m).

Debaixo de «Amplitude» elixa a opción «Frecuencia», e escriba o seu valor (10) na cela situada á dereita de « $f =$ ».

Debaixo dela, elixa a opción «Velocidade de propagación» e escriba o seu valor (20) na cela situada á dereita de « $v =$ ».

Para o apartado b) escriba 0 na cela situada á dereita de «no instante $t =$ », e 0,02 na cela situada á dereita de «Elongación inicial $y_0 =$ ».

Ecuación		$y = A$	sen	$(\omega t \pm kx + \phi_0)$
Amplitude	$A =$	0,02	m	
Frecuencia	$f =$	10	Hz	
Velocidade de propagación	$v =$	20	m/s	
no instante	$t =$	0	s	
Elongación inicial	$y_0 =$	0,02	m	
Diferenza de fase	$\Delta\phi =$		rad	

En RESULTADOS, pódese cambiar o número por defecto (3) de cifras significativas por outro entre 1 e 6.

Elixa as opcións «Período» e «Lonxitude de onda» nas celas de cor laranxa debaixo de «Atributos».

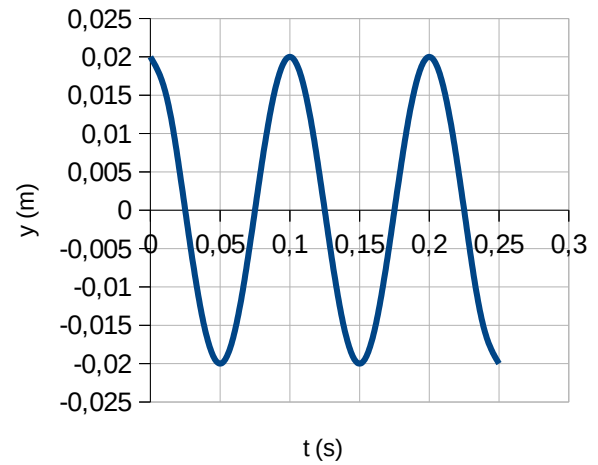
b) Elix «xeral», na cela situada á dereita de «Ecuación» e «Elongación» debaixo dela. Para que apareza π na expresión da elongación, elixa a opción « π » na cela de cor laranxa situada debaixo de o número de cifras significativas.

Ecuación	xeral	Cifras significativas:	3
Elongación	$y = 0,0200 \text{ sen}(20 \pi t - \pi x + \pi/2) \text{ (m)}$		π
Valor			
Atributos			
Período	$T = 0,100 \text{ s}$		
Lonxitude de onda	$\lambda = 2,00 \text{ m}$		

GRÁFICA

Tamén pode ver unha gráfica da elongación dun punto en $x = 0$, entre 0 e 0,25 s:

Posición (cm)	Tempo (s)	mín.	máx.
0		0	0,25

2. A expresión matemática dunha onda harmónica transversal que se propaga por unha corda tensa orientada segundo o eixe x é: $y = 0,5 \text{ sen } [2\pi (3t - x)]$ (unidades no SI). Determina:
- Os valores da lonxitude de onda, velocidade de propagación, velocidade e aceleración máximas de vibración dos puntos da corda.
 - A distancia mínima que separa dous puntos da corda que nun mesmo instante vibran desfasados 2π radiáns.

(A.B.A.U. ord. 22)

Rta.: a) $\lambda = 1 \text{ m}$; $v_p = 3,00 \text{ m}\cdot\text{s}^{-1}$; $v_m = 9,42 \text{ m/s}$; $a_m = 177 \text{ m/s}^2$; b) $\Delta x = \lambda = 1 \text{ m}$.

Borre os datos. Copie ([Ctrl]+[C]) o enunciado e **pégueo** na cela situada debaixo de «Problema».

En DATOS, escriba ou pegue ([Ctrl]+[Alt]+[↵]+[V]) os valores das magnitudes nas celas de cor branca correspondentes a elas, e **elixia** as unidades nas celas de cor laranxa situadas a súa dereita.

Como a ecuación é $y = 0,5 \text{ sen } [2\pi (3t - x)]$, comparada con $y = \text{sen}[2\pi(t/T - x/\lambda)]$, pódese deducir que: $1/T = f = 3 \text{ Hz}$ e $1/\lambda = 1 \text{ m}^{-1}$.

Na cela correspondente a «Diferenza de fase», situada á dereita de « $\Delta\varphi =$ » pode escribir 2π , ou $=2\cdot\text{PI}()$.

Ecuación	$y = A$	sen	$(\omega t \pm kx + \varphi_0)$
Amplitude	$A =$	0,5	m
Frecuencia	$f =$	3	Hz
Número de onda $1/\lambda$	$n =$	1	m^{-1}
no instante	$t =$		s
Elongación inicial	$y_0 =$		m
Diferenza de fase	$\Delta\varphi =$	2 π	rad

Pode comprobar que a elección dos atributos é a correcta en RESULTADOS, elixindo a opción «Elongación» na cela situada debaixo de «Ecuación» e a opción « π » na cela situada debaixo do número de cifras significativas, e escribindo 2 na cela situada á súa esquerda.

Ecuación		xeral	Cifras significativas:	3
Elongación	$y = 0,500 \text{ sen } 2\pi(3t - x)$	(m)		2 π

En RESULTADOS, pódese cambiar o número por defecto (3) de cifras significativas por outro entre 1 e 6.

- a) Elixia a opción «Velocidade» na cela situada debaixo de «Valor», e a opción «Lonxitude de onda» na segunda cela debaixo de «Atributos».

Valor		Máximo
Velocidade	$v_m =$	9,42 m/s
Atributos		
Lonxitude de onda	$\lambda =$	1,00 m
Velocidade de propagación	$v =$	3,00 m/s

Cambie a opción «Velocidade» por «Aceleración», par ver a aceleración máxima.

Aceleración	$a_m =$	178 m/s^2
-------------	---------	--------------------

- b) Fíxese na última liña de RESULTADOS.

Distancia entre puntos	$\Delta x =$	1,00 m se	$\Delta\varphi = 6,28 \text{ rad}$
------------------------	--------------	-----------	------------------------------------

Pode elixir a opción « π » na cela de cor laranxa da dereita.

Distancia entre puntos	$\Delta x =$	1,00 m se	$\Delta\varphi = 2 \pi \text{ rad}$	π
------------------------	--------------	-----------	-------------------------------------	-------

◊ Espellos e lentes

Na pestana «Optica» pódense resolver exercicios de espellos e lentes. Pódese calcular:

- A posición e tamaño da imaxe dun obxecto producida por un espello ou unha lente.
- Un esquema coas posicións e tamaños do obxecto e a súa imaxe.

En RESULTADOS, pódese cambiar o número por defecto (3) de cifras significativas por outro entre 1 e 6.

1. Un obxecto de 4 cm de altura está situado 20 cm diante dunha lente delgada diverxente de distancia focal 12 cm.
 - a) Determina a posición e o tamaño da imaxe.
 - b) Debuxa un esquema (marcha de raios) coa posición do obxecto, a lente e a imaxe.

(A.B.A.U. extr. 23)

Rta.: a) $s' = -7,5$ cm; $y' = 1,5$ cm.

Borre os datos.

Lente	converxente	Unidades	cm
Posición (cm)		Altura (cm)	
Foco			
Obxecto			
Imaxe			

Para ver o enunciado na mesma folla, seleccióno na páxina de orixe e cópieo ([Ctrl]+[C]).

Prema sobre a cela da folla de cálculo situada debaixo da etiqueta «Problema», e [pegue o enunciado](#).

En DATOS, [elixa](#) a opción «Lente» na primeira cela de cor laranxa.

Elixa a opción «Foco» na cela de cor laranxa debaixo dela.

Escriba o valor da posición do foco, con signo «-» (-20), na cela situada á dereita de «Foco». A etiqueta da lente cambia a «diverxente».

Escriba na cela situada á dereita de «Obxecto» o valor da posición do obxecto (4), pero daralle unha mensaxe de que ten que ser negativa. Poña o signo «-» (-4).

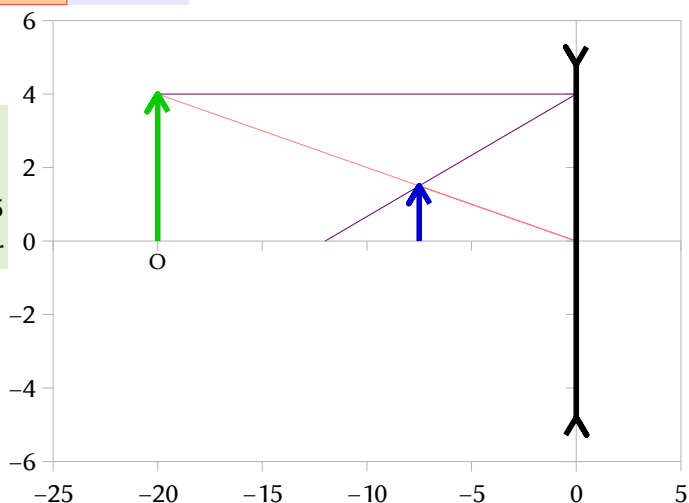
Escriba a altura do obxecto na cela da dereita.

Lente	diverxente	Unidades	cm
Posición (cm)		Altura (cm)	
Foco	-12		
Obxecto	-20	4	
Imaxe			

En RESULTADOS, pódese cambiar o número por defecto (3) de cifras significativas por outro entre 1 e 6.

	Posición (cm)	Altura (cm)	
Obxecto	-20,0	4,00	Aumento
Imaxe	-7,50	1,50	0,375
Imaxe	Virtual	Dereita	Menor

GRÁFICA

2. Quérese formar unha imaxe real e de dobre tamaño dun obxecto de 1,5 cm de altura. Determina:
- A posición do obxecto se se usa un espello cóncavo de $R = 15$ cm.
 - A posición do obxecto se se usa unha lente converxente coa mesma distancia focal que o espello. Debuxa a marcha dos raios para os dous apartados anteriores.

(P.A.U. xuño 11)

Rta.: a) $s_e = -11$ cm; b) $s_l = -11$ cm.

[Borre os datos](#). Copie ([Ctrl]+[C]) o enunciado e [péguelo](#) na cela situada debaixo de «Problema».

[Elixa](#) a opción «cm» na cela de cor laranxa situada á dereita de «Unidades».

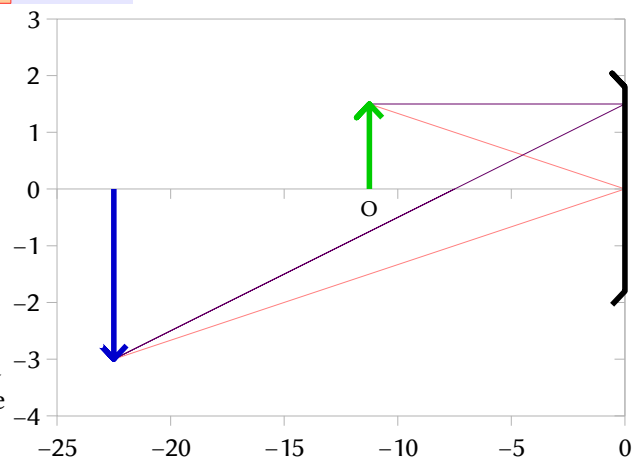
a) Cambie a opción «Lente» por «Espello».

Na cela de cor laranxa máis abaixo elixa a opción «Centro (raio)» e escriba 15 na cela situada á súa dereita. Verá que aparece a etiqueta «convexo» á dereita de «espello». Para que o espello sexa cóncavo, o raio ten que ser negativo. Escriba -15 en lugar de 15. Para empregar o dato «dobre tamaño», elixa a opción «Aumento ↑» na cela de cor laranxa situada debaixo de «Altura (cm)». Escriba 2 na cela de cor branca situada encima dela. Verá en RESULTADOS que a imaxe é virtual. Para que sexa real, deberá cambiar o signo do aumento e escribir -2.

Espello cóncavo	Unidades cm	
Posición (cm)	Altura (cm)	
Centro (raio)	-15	
Obxecto		1,5
		-2
		Aumento ↑

RESULTADOS e GRÁFICA

Posición do foco	-7,50 cm		
	Posición (cm)	Altura (cm)	
Obxecto	-11,3	1,50	Aumento
Imaxe	-22,5	-3,00	-2,00
Imaxe	Real	Invertida	Maior

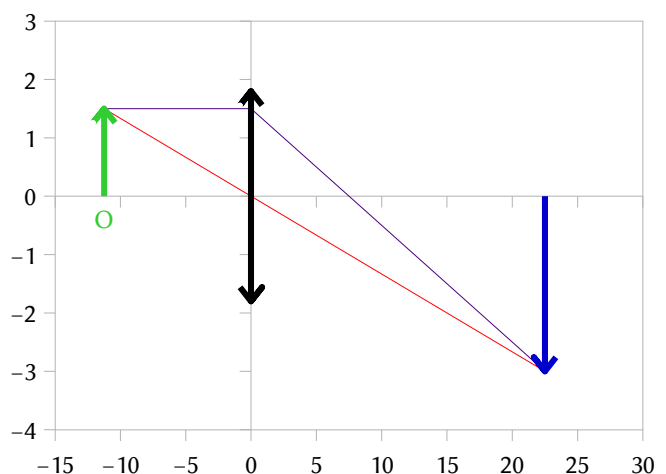
Anote a posición do foco para o apartado b).

b) Cambie a opción «Espello» por «Lente», e a opción «Centro (raio)» por «Foco». Escriba 7,5 na cela situada á súa dereita e comprobe que a lente é converxente. (Se escribise -7,5, a lente sería diverxente).

Lente converxente	Unidades cm	
Posición (cm)	Altura (cm)	
Foco	7,5	
Obxecto		1,5
		-2
		Aumento ↑

RESULTADOS e GRÁFICA

Posición (cm)	Altura (cm)		
Obxecto	-11,3	1,50	Aumento
Imaxe	22,5	-3,00	-2,00
Imaxe	Real	Invertida	Maior

◊ **Dioptrio plano**

Na pestana «Dioptrio» pódense resolver exercicios de dioptrio plano. Pódese calcular:

- O ángulo de refracción nun segundo ou terceiro medio e o ángulo límite.
- A lonxitude de onda da onda refractada.
- Un esquema coa traxectoria dos raios.

En RESULTADOS, pódese cambiar o número por defecto (3) de cifras significativas por outro entre 1 e 6.

1. Un raio de luz de frecuencia $5 \cdot 10^{14}$ Hz incide cun ángulo de incidencia de 30° sobre unha lámina de vidro de caras plano-paralelas de espesor 10 cm. Sabendo que o índice de refracción do vidro é 1,50 e o do aire 1,00:

- Enuncia as leis da refracción e debuxa a marcha dos raios no aire e no interior da lámina de vidro.
- Calcula a lonxitude de onda da luz no aire e no vidro, e a lonxitude percorrida polo raio no interior da lámina.
- Acha o ángulo que forma o raio de luz coa normal cando emerxe de novo ao aire.

Dato: $c = 3,00 \cdot 10^8$ m/s

(P.A.U. sep. 14)

Rta.: b) $\lambda(\text{aire}) = 600$ nm; $\lambda(\text{vidro}) = 400$ nm; $L = 10,6$ cm; c) $\theta_{r2} = 30^\circ$

[Borre os datos.](#)

Índice de refracción		Ángulo de incidencia	Espesor
Medios	n		

Para ver o enunciado na mesma folla, seleccióneo na páxina de orixe e cópieo ([Ctrl]+[C]).

Prema sobre a cela da folla de cálculo situada debaixo da etiqueta «Problema», e [pegue o enunciado](#).

En DATOS, escriba ou pegue ([Ctrl]+[Alt]+[↕]+[V]) os valores das magnitudes nas celas de cor branca correspondentes a elas, e [elixa](#) as unidades nas celas de cor laranxa situadas á súa dereita.

Elixa, nas celas de cor laranxa debaixo de «Medios» as opcións «Aire» e «Vidro». Cambie o valor do índice de refracción do vidro a 1,5 e escriba o valor (30) do ángulo de incidencia.

Escriba o valor (10) do espesor da lámina á dereita da etiqueta «Espesor».

Na última liña, elixa «Frecuencia» na cela de cor laranxa da esquerda.

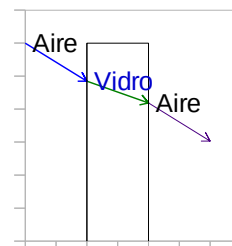
Pode copiar ([Ctrl]+[C]) no enunciado a frecuencia ($5 \cdot 10^{14}$) e pegala ([Ctrl]+[Alt]+[↕]+[V]) ou escribir, en formato científico «folla de cálculo» ou no habitual, o seu valor (5E14 ou $5 \cdot 10^{14}$) na cela de cor branca situada á dereita de «Frecuencia».

Índice de refracción		Ángulo de incidencia	Aire-Vidrio
Medios	n		
Aire	1	30°	
Vidro	1,5		10 cm
Aire	1		

Frecuencia	$5 \cdot 10^{14}$	Hz
------------	-------------------	----

Os RESULTADOS, con 3 cifras significativas, son:

	Ángulo refractado	límite
Aire-Vidro	19,5°	
Vidro-Aire	30,0°	41,8°
Lonxitude percorrida polo raio na lámina		10,6 cm
	Aire	Vidro Aire
Lonxitude de onda	600	400 600 nm

◊ **Efecto fotoeléctrico**

Na pestana «Fotoelectr» pódense resolver exercicios de efecto fotoeléctrico. Pódese calcular:

- A partir da ecuación de Einstein calquera das magnitudes relacionadas coa enerxía para o cátodo (traballo de extracción, frecuencia ou lonxitude de onda limiar), os fotóns (enerxía, frecuencia ou lonxitude de onda) ou os electróns (enerxía, velocidade máxima ou potencial de freado).
- Unha gráfica para a enerxía cinética ou potencial de freado dos electróns en función da frecuencia dos fotóns ou da enerxía ou frecuencia dos fotóns en función da enerxía cinética ou potencial de freado dos electróns

En RESULTADOS, pódese cambiar o número por defecto (3) de cifras significativas por outro entre 1 e 6.

1. Ilumínase un metal con luz monocromática dunha certa lonxitude de onda. Se o traballo de extracción é de $4,8 \cdot 10^{-19}$ J e o potencial de freado é de 2,0 V, calcula:
 - a) A velocidade máxima dos electróns emitidos.
 - b) A lonxitude de onda da radiación incidente.
 - c) Representa graficamente a enerxía cinética máxima dos electróns emitidos en función da frecuencia da luz incidente.

Datos: $|q_e| = 1,6 \cdot 10^{-19}$ C; $m_e = 9,1 \cdot 10^{-31}$ kg; $h = 6,63 \cdot 10^{-34}$ J·s⁻¹; $c = 3 \cdot 10^8$ m·s⁻¹. (A.B.A.U. extr. 19)

Rta.: a) $v = 8,4 \cdot 10^5$ m/s; b) $\lambda = 250$ nm.

Borre os datos.

Cátodo (Elixa unha unidade →)	<input type="text"/>	<input type="text"/>
Fotóns (Elixa unha unidade →)	<input type="text"/>	<input type="text"/>
Electróns (↑ Elixa a magnitude)	<input type="text"/>	<input type="text"/>

Para ver o enunciado na mesma folla, seleccióneo na páxina de orixe e cópieo ([Ctrl]+[C]).

Prema sobre a cela da folla de cálculo situada debaixo da etiqueta «Problema», e [pegue o enunciado](#).

En DATOS [elixa](#) a opción «J» na cela de cor laranxa situada á dereita de «Cátodo». A etiqueta cambiará a «Traballo de extracción». Copie ([Ctrl]+[C]) o valor no enunciado e péguelo ([Ctrl]+[Alt]+[↵]+[V]) ou escribalo, en formato científico «folla de cálculo» (7E14) ou no habitual ($7,0 \cdot 10^{14}$), na cela situada á dereita de « $W_0 =$ ».

Elixa a opción «Potencial de freado» na cela situada encima de «Electróns (↑ Elixa a magnitude)». Escriba o seu valor (2) na cela situada á dereita de « $V =$ ».

Traballo de extracción	$W_0 =$	<input type="text" value="4,8·10⁻¹⁹"/>	J
Potencial de freado dos electróns	$V =$	<input type="text" value="2"/>	V

En RESULTADOS, pódese cambiar o número por defecto (3) de cifras significativas por outro entre 1 e 6.

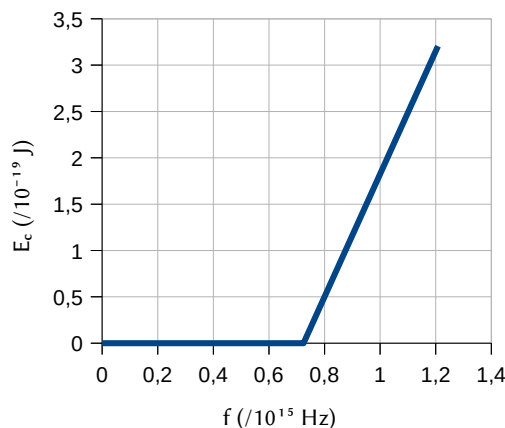
- a) Elixa a opción «Velocidade máxima», na cela situada encima de «Electróns (↑ Elixa a magnitude)»
- b) Elixa a opción «nm» ou «m» na fila de «Fotóns (Elixa unha unidade →)». A etiqueta cambia:

Lonxitude de onda dos fotóns	$\lambda =$	<input type="text" value="248"/>	nm
Velocidade máxima dos electróns	$v =$	<input type="text" value="8,39·10⁵"/>	m/s

En GRÁFICAS elixa a opción «electróns» na cela de cor laranxa situada á dereita de «dos», «Enerxía cinética» á esquerda de «fronte a», e «Frecuencia» a súa dereita.

Enerxía cinética dos electróns	fronte a	Frecuencia dos fotóns
--------------------------------	----------	-----------------------

Se o desexa, escriba o valor da frecuencia máxima á dereita de « $f =$ ». O valor máximo por defecto é o dobre da frecuencia limiar.

2. O traballo de extracción para o sodio é de 2,50 eV. Calcula:
- A lonxitude de onda da radiación que debemos usar para que a velocidade máxima dos electróns emitidos sexa de $1,00 \cdot 10^7 \text{ m} \cdot \text{s}^{-1}$.
 - O potencial de freado.
 - A lonxitude de onda de De Broglie asociada aos electróns emitidos polo metal con velocidade máxima.

Datos: $h = 6,63 \times 10^{-34} \text{ J} \cdot \text{s}$; $c = 3 \times 10^8 \text{ m} \cdot \text{s}^{-1}$; $|q(e)| = 1,6 \times 10^{-19} \text{ C}$; $1 \text{ nm} = 10^{-9} \text{ m}$; $m(e) = 9,1 \times 10^{-31}$.

(A.B.A.U. extr. 18)

Rta.: a) $\lambda = 4,32 \text{ nm}$; b) $V = 284 \text{ V}$; c) $\lambda_d = 72,7 \text{ pm}$.

Borre os datos. Copie ([Ctrl]+[C]) o enunciado e **pégueo** na cela situada debaixo de «Problema».

En DATOS **elixa** a opción «eV» na cela de cor laranxa situada á dereita de «Cátodo». A etiqueta cambiará a «Traballo de extracción». Escriba o valor (2,5) na cela situada á dereita de « $W_0 =$ ».

Elixa a opción «Velocidade máxima» na cela de cor laranxa situada encima de «Electróns». Copie ([Ctrl]+[C]) o seu valor no enunciado e **pégueo** ([Ctrl]+[Alt]+[↕]+[V]) ou escribalo, en formato científico «folla de cálculo» (1E7) ou no habitual ($1 \cdot 10^7$), na cela situada á dereita de « $v =$ ».

Traballo de extracción	$W_0 =$	2,5	eV
Velocidade máxima dos electróns	$v =$	$1,00 \cdot 10^7$	m/s

En RESULTADOS, pódese cambiar o número por defecto (3) de cifras significativas por outro entre 1 e 6.

Elixa a opción «Potencial de freado», na cela de cor laranxa situada encima de «Electróns (↑ Elixa a magnitude)»

Lonxitude de onda dos fotóns	$\lambda =$	4,32	nm
Potencial de freado dos electróns	$V =$	284	V

c) Cambie a opción «Potencial de freado» por «Lonxitude de onda de De Broglie».

Lonxitude de onda de De Broglie	$\lambda_d =$	$7,27 \cdot 10^{-11}$	m
---------------------------------	---------------	-----------------------	---

◇ Enerxía nuclear

Na pestana «EnerNuclear» pódense resolver exercicios de enerxía nuclear. Pódese calcular:

- A enerxía de enlace por nucleón.
- A enerxía liberada nunha reacción nuclear.

En RESULTADOS, pódese cambiar o número por defecto (3) de cifras significativas por outro entre 1 e 6.

1. Para o núcleo de uranio, ${}^{238}_{92}\text{U}$, calcula:

- O defecto de masa.
- A enerxía de enlace nuclear.
- A enerxía de enlace por nucleón.

Datos: $m({}^{238}_{92}\text{U}) = 238,051 \text{ u}$; $1 \text{ g} = 6,02 \cdot 10^{23} \text{ u}$; $c = 3 \cdot 10^8 \text{ m} \cdot \text{s}^{-1}$; $m(\text{p}) = 1,007277 \text{ u}$; $m(\text{n}) = 1,008665 \text{ u}$

(A.B.A.U. extr. 18)

Rta.: a) $\Delta m = 1,883 \text{ u} = 3,128 \cdot 10^{-27} \text{ kg}$; b) $E_e = 2,81 \cdot 10^{-10} \text{ J/átomo}$; c) $E_n = 1,18 \cdot 10^{-12} \text{ J/nucleón}$.

[Borre os datos.](#)

	N.º atómico	Z	N.º másico A
Partícula proxectil			
Núclido diana			
Núclido formado			
2º núclido/partícula			
Masa da mostra			

Para ver o enunciado na mesma folla, seleccióneo na páxina de orixe e cópíeo ([Ctrl]+[C]).

Prema sobre a cela da folla de cálculo situada debaixo da etiqueta «Problema», e [pegue o enunciado](#).

En DATOS, escriba ou pegue ([Ctrl]+[Alt]+[↵]+[V]) os valores das magnitudes nas celas de cor branca correspondentes a elas, e [elixe](#) as unidades nas celas de cor laranxa situadas a súa dereita.

Escriba o valor da carga (92) na cela situada á dereita de «Núclido formado», e da súa masa na cela da dereita (238,051). Elix a unidade (u) na cela de cor laranxa situada a súa dereita.

	Carga (e ⁺)	Masa
Partícula proxectil		
Núclido diana		
Núclido formado	92	238,05 u
2º núclido/partícula		
Masa da mostra		

En RESULTADOS, pódese cambiar o número por defecto (3) de cifras significativas por outro entre 1 e 6.

a) Elix a opción «u» ou «kg», na cela de cor laranxa situada á esquerda de «/átomo».

$92 \text{ }^1_1\text{H} + 146 \text{ }^1_0\text{n} \rightarrow \text{}^{238}_{92}\text{U}$			
Defecto de masa	$\Delta m =$	-1,88	u /átomo

b) Elix agora «J» ou «MeV» na mesma cela.

Enerxía de enlace	$E_e =$	$-2,81 \cdot 10^{-10}$	J /átomo
-------------------	---------	------------------------	----------

c) Elix a opción «/nucleón» en vez de «/átomo» na cela de cor laranxa situada á súa dereita.

Enerxía de enlace	$E_e =$	$-1,18 \cdot 10^{-12}$	J /nucleón
-------------------	---------	------------------------	------------

2. O isótopo do boro ${}^{10}_5\text{B}$ é bombardeado por unha partícula α e prodúcese ${}^{13}_6\text{C}$ e outra partícula.

a) Escribe a reacción nuclear.

b) Calcula a enerxía liberada por núcleo de boro bombardeado.

c) Calcula a enerxía liberada se se considera 1 g de boro.

Datos: masa atómica(${}^{10}_5\text{B}$) = 10,0129 u; masa atómica(${}^{13}_6\text{C}$) = 13,0034 u; masa(α) = 4,0026 u; masa(pro-tón) = 1,0073 u; $c = 3 \cdot 10^8$ m/s; $N_A = 6,022 \cdot 10^{23}$ mol $^{-1}$; $1 \text{ u} = 1,66 \cdot 10^{-27}$ kg. (P.A.U. set. 16)

Rta.: a) ${}^{10}_5\text{B} + {}^4_2\text{He} \rightarrow {}^{13}_6\text{C} + {}^1_1\text{H}$; b) $E = 7,15 \cdot 10^{-13}$ J/átomo; c) $E_2 = 43,1$ GJ/g.

Borre os datos. Copie ([Ctrl]+[C]) o enunciado e **pégueo** na cela situada debaixo de «Problema».

En DATOS, escriba ou pegue ([Ctrl]+[Alt]+[↕]+[V]) os valores das magnitudes nas celas de cor branca correspondentes a elas, e **elixax** as unidades nas celas de cor laranxa situadas á súa dereita.

	Carga	(e ⁺)	Masa	
Partícula proxectil		2	4	ou
Núclido diana		5	10,01	ou
Núclido formado		6	13	ou
2º núclido/partícula				
Masa da mostra			1 g	N. diana

En RESULTADOS aparece unha mensaxe:

Faltan datos: $\Delta Z = -1$; $\Delta A = -1$

Isto indica que falta unha partícula de $A = 1$ e $Z = 1$.

Por tanto, hai que engadir os datos do protón debaixo dos de «Núclido formado»

Núclido formado	6	13	ou
Partícula emitida	1	1,01	ou

En RESULTADOS, pódese cambiar o número por defecto (3) de cifras significativas por outro entre 1 e 6.

a) Elixax a opción «J» ou «MeV», na cela de cor laranxa situada á esquerda de «/átomo».

	${}^4_2\text{He} + {}^{10}_5\text{B} \rightarrow {}^{13}_6\text{C} + {}^1_1\text{H}$	
Enerxía	$E = -7,16 \cdot 10^{-13}$	J /átomo
Enerxía da mostra	$E = 4,31 \cdot 10^{10}$	J/g ${}^{10}_5\text{B}$

◊ Desintegración radioactiva

Na pestana «Desint» pódense resolver exercicios de desintegración radioactiva. Pódese calcular:

- A cantidade de sustancia radioactiva que queda ao cabo dun tempo, e a súa actividade radioactiva, coñecido o dato do período de semidesintegración ou a vida media e viceversa.

En RESULTADOS, pódese cambiar o número por defecto (3) de cifras significativas por outro entre 1 e 6.

1. O $^{210}_{82}\text{Pb}$ transfórmase en polonio ao emitir dúas partículas beta e posteriormente, por emisión dunha partícula alfa, obtense chumbo.

a) Escribe as reaccións nucleares descritas.

b) O período de semidesintegración do $^{210}_{82}\text{Pb}$ é de 22,3 anos. Si tiñamos inicialmente 3 moles de átomos dese elemento e transcorreron 100 anos, calcula o número de núcleos radioactivos que quedan sen desintegrar e a actividade inicial da mostra.

Dato: $N_A = 6,02 \cdot 10^{23} \text{ mol}^{-1}$.

(A.B.A.U. ord. 23)

Rta: a) $^{210}_{82}\text{Pb} \rightarrow -_1^0\text{e} + ^{210}_{83}\text{Bi} \rightarrow -_1^0\text{e} + ^{210}_{84}\text{Po} \rightarrow ^4_2\text{He} + ^{206}_{82}\text{Pb}$; b) $N = 8,07 \cdot 10^{22}$ núcleos; $A_0 = 1,78 \cdot 10^{15} \text{ Bq}$.

[Borre os datos.](#)

	Cantidade inicial		
	Despois de...	$\Delta t =$	
	Masa atómica	$M =$	g/mol
	Tempo	$t =$	

Para ver o enunciado na mesma folia, seleccióneo na páxina de orixe e cópieo ([Ctrl]+[C]).

Prema sobre a cela da folia de cálculo situada debaixo da etiqueta «Problema», e [pegue o enunciado](#).

En DATOS, [elixa](#) a opción «Período de semidesintegración» na primeira cela da esquerda de cor laranxa.

Escriba os valores das magnitudes nas celas de cor branca correspondentes a elas, e [elixa](#) as unidades nas celas de cor laranxa situadas á súa dereita.

	Período de semidesintegración	$T =$	22,3	anos
	Cantidade inicial	$N_0 =$	3	mol
	Despois de...	$\Delta t =$		
	Masa atómica	$M =$		g/mol
	Tempo	$t =$	100	anos

En RESULTADOS, pódese cambiar o número por defecto (3) de cifras significativas por outro entre 1 e 6.

Elixa a opción «átomos» na cela de cor laranxa situada á dereita de «clic →».

	Cantidade	átomos
Inicial	$1,81 \cdot 10^{24}$	
En 100 anos	$8,07 \cdot 10^{22}$	

Para a actividade inicial elixa a opción «Bq» en lugar de «átomos».

	Actividade	Bq
Inicial	$1,78 \cdot 10^{15}$	

Cuestións e problemas das [Probas de avaliación de Bacharelato para o acceso á Universidade](#) (A.B.A.U. e P.A.U.) en Galiza.

[Respostas](#) e composición de [Alfonso J. Barbadillo Marán](#).

Alguns cálculos fixéronse cunha [folia de cálculo](#) de LibreOffice do mesmo autor.

Algunhas ecuacións e as fórmulas orgánicas construíronse coa extensión [CLC09](#) de Charles Lalanne-Cassou.

A tradución ao/desde o galego realizouse coa axuda de [traducindote](#), e de o [tradutor da CIXUG](#).

Procurouse seguir as [recomendacións](#) do Centro Español de Metrología (CEM).

Consultouse ao Copilot de Microsoft Edge e tivéronse en conta algunhas das súas respostas nas cuestións.

Sumario

PROBLEMAS DE FÍSICA DE 2.º DE BACHARELATO

<i>Comezo</i>	1
<i>Teclado e rato</i>	1
<i>Datos</i>	1
<i>Como pegar o enunciado na folla de cálculo</i>	2
<i>Outros cálculos</i>	2
<i>Outros consellos</i>	3
<i>Tipos de problemas</i>	3
<i>Exemplos</i>	4
Cálculo de coordenadas para figuras regulares	5
1. Calcula as coordenadas dun triángulo equilátero de 80 cm de lado coa base no eixe X e o vértice superior no eixe Y.....	5
Satélites	7
1. O Sentinel-1 é un satélite artificial de órbita circular polar da Axencia Espacial Europea dentro do Programa Copérnico destinado á monitorización terrestre e dos océanos. Está situado a 693 km sobre a superficie terrestre.....	7
2. Un satélite artificial ten unha masa de 200 kg e unha velocidade constante de $7,00 \text{ km}\cdot\text{s}^{-1}$	8
3. O período de Xúpiter na súa órbita arredor do Sol é aproximadamente 12 veces maior que o da Terra na súa correspondente órbita. Considerando circulares as órbitas dos dous planetas, determine:.....	8
4. A masa do planeta Marte é 0,107 veces a masa da Terra e o seu raio é 0,533 veces o raio da Terra. Calcule:.....	9
Masas ou cargas puntuais: Masas	11
1. Dúas masas de 150 kg están situadas en A(0, 0) e B(12, 0) metros. Calcula:.....	11
Masas ou cargas puntuais: Cargas	13
1. Dúas cargas eléctricas positivas de 3 nC cada unha están fixas nas posicións (2, 0) e (-2, 0) e unha carga negativa de -6 nC está fixa na posición (0,-1).....	13
2. Tres cargas de -2, 1 e 1 μC están situadas nos vértices dun triángulo equilátero e distan 1 m do centro do mesmo.....	15
3. Unha carga q de 2 mC está fixa no punto A (0, 0), que é o centro dun triángulo equilátero de lado $3\sqrt{3}$ m. Tres cargas iguais Q están nos vértices e a distancia de cada carga Q ao punto A é 3 m. O conxunto está en equilibrio electrostático. Calcula:.....	16
Equilibrio 2 o 3 cargas ou masas	18
1. Unha nave sitúa un obxecto de 20 kg de masa entre a Terra e o Sol nun punto onde a forza gravitacional neta sobre o obxecto é nula. Calcula nese punto:.....	18
2. Nun punto de coordenadas (0, 3) está situada unha carga $q_1 = 7,11 \text{ nC}$, e no punto de coordenadas (4, 0) está situada outra carga $q_2 = 3,0 \text{ nC}$. Calcula:.....	19
3. Unha carga eléctrica puntual de valor Q ocupa a posición (0,0) do plano XY no baleiro. Nun punto A do eixo X o potencial eléctrico é $V = -120 \text{ V}$ e o campo eléctrico é $E = -80 \text{ i N/C}$. Se as coordenadas están dadas en metros, calcula:.....	21
Péndulo nun campo eléctrico	22
1. Nunha rexión do espazo na que hai un campo eléctrico de intensidade $E = 6\cdot 10^3 \text{ i N C}^{-1}$ colga, dun fío de 20 cm de lonxitude, unha esfera metálica que posúe unha carga eléctrica de 8 μC e ten unha masa de 4 g. Calcula:.....	22
2. Un péndulo está constituído por unha pequena esfera metálica de masa $m = 1 \text{ g}$ e dimensións desprezables, e un fío inextensible de 150 cm de largo e sen peso apreciable. Se a esfera ten unha carga positiva q e o péndulo se sitúa en una rexión onde existe un campo eléctrico uniforme de intensidade $E = 10^5 \text{ N/C}$. Calcula:.....	23
Esferas concéntricas	24
1. Unha esfera condutora de raio 4 cm ten unha carga de +8 μC en equilibrio eléctrico. Calcula canto valen en puntos que distan 0, 2 e 6 cm do centro da esfera:.....	24
2. Dous condutores esféricos concéntricos, ocós, teñen de raios 4 e 8 cm, respectivamente. A esfera interior ten unha carga de 24 nC e a exterior 40 nC. Determina:.....	25
Partículas cargadas nun campo magnético	26
1. Un protón cunha enerxía cinética de $4,0\cdot 10^{-15} \text{ J}$ penetra perpendicularmente nun campo magnético uniforme de 40 mT. Calcula:.....	26

2. Unha partícula de masa 8 ng e carga eléctrica $-2 \mu\text{C}$ entra nunha rexión do espazo na que hai un campo magnético $B = 3 \text{ j T}$, cunha velocidade, $v = 6 \text{ i km}\cdot\text{s}^{-1}$. Calcula:.....	27
Campo e forza magnética entre condutores paralelos.....	28
1. Dous condutores rectilíneos, paralelos e infinitos, están situados no plano yz, na dirección do eixo z, separados unha distancia de 80 cm. Se por cada un deles circula unha corrente de 12 A en sentidos contrarios, calcula:.....	28
Movemento harmónico simple.....	29
1. A enerxía total dun corpo de masa 0,5 kg que realiza un movemento harmónico simple é $6,0\cdot 10^{-3} \text{ J}$ e a forza máxima que actúa sobre el é 0,3 N.....	29
2. Cólgame un corpo de 10 kg de masa dun resorte e alárgase 2,0 cm. Despois engádenselle outros 10 kg e dásele un tirón cara abaixo, de modo que o sistema comeza a oscilar cunha amplitude de 3,0 cm.....	30
Péndulo.....	32
1. Un péndulo simple de lonxitude $l = 2,5 \text{ m}$, desvíase do equilibrio até un punto a 0,03 m de altura e sóltase. Calcula:.....	32
Ondas.....	33
1. Unha onda propágase no sentido positivo do eixo X cunha velocidade de 20 m s^{-1} , unha amplitude de 0,02 m e unha frecuencia de 10 Hz. Determina:.....	33
2. A expresión matemática dunha onda harmónica transversal que se propaga por unha corda tensa orientada segundo o eixe x é: $y = 0,5 \text{ sen } [2\pi (3t - x)]$ (unidades no SI). Determina:.....	35
Espellos e lentes.....	36
1. Un obxecto de 4 cm de altura está situado 20 cm diante dunha lente delgada diverxente de distancia focal 12 cm.....	36
2. Quérese formar unha imaxe real e de dobre tamaño dun obxecto de 1,5 cm de altura. Determina:....	37
Dioptrio plano.....	38
1. Un raio de luz de frecuencia $5\cdot 10^{14} \text{ Hz}$ incide cun ángulo de incidencia de 30° sobre unha lámina de vidro de caras plano-paralelas de espesor 10 cm. Sabendo que o índice de refracción do vidro é 1,50 e o do aire 1,00:.....	38
Efecto fotoeléctrico.....	39
1. Ilumínase un metal con luz monocromática dunha certa lonxitude de onda. Se o traballo de extracción é de $4,8\cdot 10^{-19} \text{ J}$ e o potencial de freado é de 2,0 V, calcula:.....	39
2. O traballo de extracción para o sodio é de 2,50 eV. Calcula:.....	40
Enerxía nuclear.....	41
1. Para o núcleo de uranio, ${}^{238}_{92}\text{U}$, calcula:.....	41
2. O isótopo do boro ${}^{10}_5\text{B}$ é bombardeado por unha partícula α e prodúcese ${}^{13}_6\text{C}$ e outra partícula.....	42
Desintegración radioactiva.....	43
1. O ${}^{211}_{82}\text{Pb}$ transfórmase en polonio ao emitir dúas partículas beta e posteriormente, por emisión dunha partícula alfa, obtense chumbo.....	43